

ИГКОРАЦИ

У овом броју
читајте:

**ШКОЛСКИ
ЖИВОТ**

**НАШИ
ТАЛЕНТИ**

КУЛТИВИСАЊЕ

Time for kids

**ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ**

**АЗБУЧНИК
БЕРЕ**

број
32

На крају њуџа дујої осам јодина

Кроз наше дружење научили смо да у правом пријатељству не постоји љубомора, корист или поређење, него разумевање, пажња и љубав.

Наши наставници су једна заједница различитих људи који су нас извели на пут одрастања. Учили смо од најбољих.

Учили су нас како да будемо људи. То је била једина ствар преча од градива. Свако од наставника је другачији, па је тако и начин на који нас је учио био другачији. На крају, свима је био исти циљ и сви су до њега и дошли.

Стојимо на раскршћу свог новог живота. Покушавамо да кренемо, да нешто кажемо, али стојимо неолучни и неми. Нисигурни смо. Правимо прве кораке на путу одрастања.

(огломци из њисмених загајџака осмака)

8/1 Одељењски старешина Снежана Костић Хавари	8/2 Одељењски старешина Наташа Табаковић	8/3 Одељењски старешина Јелена Поповић
1. Лена Благојевић	1. Никола Бајић	1. Лука Булић
2. Анастасија Винић	2. Катарина Бошковић	2. Раденка Видић
3. Лука Вујновић	3. Петар Брајовић	3. Марко Ђурановић
4. Јован Вујовић	4. Александра Васиљевић	4. Никола Ђуришић
5. Виктор Граховац	5. Наталија Вујиновић	5. Милан Живанчев
6. Вук Деспенић	6. Јована Давинић	6. Кјара Илић
7. Ива Димитријевић	7. Михајло Дадић	7. Сања Јањић
8. Душан Ђотуновић	8. Лазар Јеленић	8. Константин Јанковић
9. Исидора Ђуричић	9. Виолета Јовановић	9. Диана Киковић
10. Бојана Ерцег	10. Петар Јовановић	10. Сокол Костић
11. Огњен Ивковић	11. Тамара Јовановић	11. Леа Марчетић
12. Стефан Илић	12. Катарина Косовац	12. Сара Мијатовић
13. Александар Јованов	13. Анђела Крејић	13. Марија Милетић
14. Валентина Јовановић	14. Бојана Лукић	14. Филип Милићев
15. Лазар Лазић	15. Богдан Мијатовић	15. Марија Миловановић
16. Кристина Марјановић	16. Ања Миловановић	16. Анђела Мркић
17. Урош Матовић	17. Ива Миливојевић	17. Мина Недељковић
18. Матија Милошевић	18. Мелина Микић Божанић	18. Маша Обрадовић
19. Лена Митровић	19. Јована Николић	19. Богдан Планиншек
20. Матеја Николић	20. Никола Паспаљ	20. Филип Рабреновић
21. Анђела Павловић	21. Душан Петковић	21. Ива Стајковић
22. Николина Перишић	22. Миа Петковић	22. Петар Томић
23. Исидора Перовић	23. Јулија Рајковић	23. Тамара Трмчић
24. Михајло Перовић	24. Вељко Савић	24. Марија Челиковић
25. Душан Радојичић	25. Дамјан Савић	25. Реља Штиглић
26. Софија Рајић	26. Реља Симић	26. Ленелиес Вулетић
27. Нађа Тодоров	27. Никола Стокановић	
28. Миона Копривица	28. Никола Ушковић	

Они су нам предавали

Учишћељице: Јелена Нешић, Маријана Поповић, Сузана Тубић, Слађана Павићевић.

Одељењске сшарешине: 8/1 Снежана Костић Хавари, 8/2 Мирјана Ђорилић и Наташа Табаковић, 8/3 Јелена Поповић.

Одељењско веће осмој разреда: Мирјана Марковић, Снежана Костић Хавари, српски језик, Мирјана Ђорилић, Оливера Томић, енглески језик, Верица Ђурђевић, ликовна култура, Светлана Коркановић, музичка култура, Јоца Стојков, историја, Јелена Поповић, географија, Снежана Илијев, биологија, Наташа Табаковић, физика, Биљана Тадић, хемија, Ирена Деспотовић, Нина Вукашиновић, Марина Урошевић, Милица Видергар, математика и информатика, Невенка Стефановић, Наташа Ников, Небојша Дабић, техничко образовање, Милица Јевтовић, немачки језик, Драгана Бајчета, руски језик и грађанско васпитање, Зоран Лазаревић, физичко васпитање, Зоран Чучковић, верска настава, Наташа Јовановић, психолог, Кристина Булатовић и Марица Симић, педагози, Миомир Драгаш, директор школе.

КАНДИДАТИ ЗА УЧЕНИКА ГЕНЕРАЦИЈЕ

СОФИЈА РАЈИЋ, 8/1, рођена је у Београду, 08. јула 2003. године. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је септембра 2010. године. Осми разред, као и све претходне, завршила је са просечном оценом 5:00 и примерним владањем. Била је председница одељењске заједнице у четвртом и седмом разреду. Светосавску награду је добила у шестом разреду. У току школовања учествовала је на великом броју такмичења из различитих предмета на којима је остварила значајне резултате.

Такмичења:

- 2. разред: 2. место на међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“;
- 3. разред: 3. место на општинском такмичењу из математике; 1. место на литерарном конкурс у „Моја школа“ поводом јубилеја 60 година школе; похвала на међународном математичком такмичењу „Мислиша“;
- 4. разред: похвала на међународном математичком такмичењу „Мислиша“;
- 5. разред: 2. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе; 2. место на градском такмичењу из српског језика и језичке културе; 3. место на општинском такмичењу из математике; 2. место на општинском такмичењу из биологије; 2. место на

општинском такмичењу из историје;

7. разред: 1. место на општинском такмичењу из географије; 3. место на градском такмичењу из географије; 2. место на општинском такмичењу из хемије; 2. место на општинском такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада“; 3. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе; 2. место на општинском такмичењу из верске наставе;

8. разред: 3. место на општинском такмичењу из физике; 2. место на општинском такмичењу из географије; 3. место на општинском такмичењу из књижевности „Књижевна олимпијада“; 1. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе; 3. место на градском такмичењу из географије; 3. место на градском такмичењу из српског језика и језичке културе.

Паралелно са основном школом, од школске 2010/2011. године, похађала је и завршила наставу три музичка инструмента - виолину, виолу и клавир у ОМШ „Владимир Ђорђевић“ са просечном оценом 5:00 и примерним владањем. Као члан гудачког оркестра школе освојила је 1. место на Фестивалу музичких и балетских школа Србије, школске 2013/2014. и 2014/2015. године. Школске 2015/2016. године гудачки трио у ком је свирала освојио је 1. место на Отвореном школском такмичењу „Владимир Ђорђевић“. Као солиста и члан камерног ансамбла наступа у концертним салама Београда. Активан је члан дечјег хора Првог београдског певачког друштва и члан је одбојкашког клуба „Lucky Star“. У школи је похађала секције / додатну наставу из српског језика, математике, физике, хемије, географије, немачког језика, историје, биологије. Уз енглески и немачки језик учи и француски. Активно учествује у школским приредбама и аутор је великог броја литерарних и ликовних радова објављених у школском часопису „ИГКораци“ где се посебно издвајају текстови у рубрици „Азбучник вере“.

НИКОЛА БАЈИЋ, 8/2, рођен је 30. септембра 2003. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је 2010. године. Све разреде завршио је са одличним успехом и примерним владањем. У току школовања учествовао је на великом броју такмичења из различитих предмета на којима је остварио значајне резултате.

Такмичења:

- 2. разред: запажен резултат на међународном такмичењу „Кенгур без граница“;
- 3. разред: 2. место на општинском такмичењу из математике;
- 4. разред: 1. место на општинском такмичењу из математике и 2. место на окружном такмичењу из математике;
- 5. разред: 2. место на општинском такмичењу из српског језика и 2. место на окружном такмичењу из српског језика;
- 6. разред: 3. место на општинском такмичењу из математике, похвала на окружном такмичењу из математике и 3. место на општинском такмичењу из кошарке;
- 7. разред: 2. место на општинском такмичењу из географије, 3. место на окружном такмичењу из географије и 2. место на општинском такмичењу из кошарке;

8. разред: 2. место на општинском такмичењу из географије, 3. место на општинском такмичењу из историје, 2. место на окружном такмичењу из географије и 3. место на општинском такмичењу из кошарке.

Спортске активности:

Активно се бави кошарком и шест година тренира у кошаркашком клубу „ШКК Звездара“ и освојио је бројне медаље и награде.

ПЕТАР ТОМИЋ, 8/3, рођен је 24. априла 2003. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је 2010. године. Све разреде је завршио са просеком 5:00 и примерним владањем. Учествовао је у разним школским пројектима и на базарима, у секцијама и на фестивалима науке. Похађао је школу страних језика „Институт за стране језике“ где је освојио сертификате за успешно положене завршне испите и одличне резултате на такмичењима. Завршио је шестогодишњу школу програмирања „System Pro“ и добио 6 диплома. Завршио је Основну музичку школу „Владимир Ђорђевић“ са одличним успехом. Бавио се разним спортовима (хокеј, пливање, фудбал, аикидо, тенис, капуера) и освојио је велики број диплома и медаља. Има доста медаља и пехара са такмичења из скијања. Учествовао је на такмичењима из математике „Мислиша“ и „Кенгур без граница“ у млађим разредама.

Такмичења:

3. разред: 3. место на општинском такмичењу из математике;

5. разред: 3. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе;

7. разред: 3. место на општинском такмичењу из хемије; пласман у полуфинале међународног такмичења из енглеског језика „НПРО“;

8. разред: 1. место на општинском такмичењу из српског језика и језичке културе; 2. место на градском такмичењу из српског језика и језичке културе; 2. место на општинском такмичењу из биологије; 2. место на општинском такмичењу из хемије; 2. место на општинском такмичењу из немачког језика, пласман у полуфинале међународног такмичења из енглеског језика „НПРО“; у 7. и 8. разреду учествовао је на општинском такмичењу из атлетике (спринт 100m), али га је од пласмана одвојио делић секунде.

На седници Наставничкој већа, која је одржана 05.06.2018. године, за ученицу генерације проглашена је Софија Рајић, 8/1.

*** СПОРТИСТИ ГЕНЕРАЦИЈЕ ***

Кристина Марјановић, 8/1 рођена је 23. новембра 2003. у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је септембра 2010. године. Тренирала је модеран балет, латиноамерички плес, гимнастику и цез балет. Учествовала је на многим екипним такмичењима за школу.

6. разред – атлетика, 3. место на општинском;

8. разред – атлетика, општинско, 3. место на 100 м и 2. место штафета.

Ове године ће као члан репрезентације Србије учествовати на међународном такмичењу у цез балету.

Тамара Трмчић, 8/3 рођена је 10. септембра 2003. у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписала је септембра 2010. године. У петом разреду је учествовала на такмичењима из фудбала и кошарке. У шестом је ишла на рукомет, кошарку и фудбал. У седмом на кошарку и фудбал. У осмом је ишла на фудбал, рукомет и на кошарку, где је са својом екипом освојила 3. место на општини. Тренирала је плес, кошарку, фудбал и теквондо.

Огњен Ивковић, 8/1 рођен је 06. октобра 2003. године у Београду. Основну школу „Иван Горан Ковачић“ уписао је септембра 2010. године.

Од седме године тренира рукомет у РК „Партизан“. Касније, са 12 година, игра кошарку у ШКК „Звездара“. Са клубом и за школу освајао је многе медаље, дипломе и пехаре. Са 9 година освојио је 1. место на рукометном турниру до 10 година и награду MVP (најкориснији играч турнира). Врло је успешан спортиста, како у кошарци, тако и у осталим екипним такмичењима за школу.

6. разред: 3. место на општинском такмичењу из малог фудбала;

8. разред: 3. место на општинском такмичењу из кошарке.

Од петог до осмог разреда учествовао је на свим спортским такмичењима, бранећи боје школе у сва четири спорта.

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ОСМОГ РАЗРЕДА

Дуго ишчекивана екскурзија коначно је дошла. Брзо смо напустили познате улице Београда и изашли на ауто-пут. У аутобусу је владала добра атмосфера и већина ученика је била узбуђена.

Наша прва станица је био манастир Манасија. Ограђена је високим сивим зидовима, а унутар зидина налазе се врт и сам манастир. Унутрашњост манастира била је очувана, али већина фресака је избледела, осим карактеристичне византијске плаве боје која је остала у свом пуном сјају.

Наша следећа станица је било чудо природе - Ресавска пећина. Сваки део пећине је украшен пећинским накитом старим и до 45 милиона година. Обишли смо дворане и галерије до којих воде дуги и влажни ходници, окружени светлуцавим стубовима.

После Ресавске пећине смо продужили до манастира Раванице који је подигао кнез Лазар. Раваница је прозвана местом рођења Моравске школе због њених архитектонских и уметничких одлика. Такав стил градње био је стандард у време краља Милутина.

Ту смо направили кратку паузу па смо продужили до Сокобање, где смо се сместили у хотелу „Турист”. Сокобања је позната као туристичка одредница екскурзија и рекреативних настава, а посебно је цењен бањски туризам.

Сутрадан смо наставили пут до Чегра, места где се одиграла позната битка у којој је српску војску предводио Стеван Синђелић. Иако смо чули податке о Стевану Синђелићу много пута, све нас је одушевио начин приповедања кустоса Селомира Марковића и било је веома занимљиво чути причу на месту где се одиграла. После тога смо продужили до Беле-куле, споменика који је посвећен војницима који су погинули на Чегру. Изгледа као зид у који су постављене лобање војника, а глава Стевана Синђелића је била изложена одвојено, ван зида, на специјалном постољу.

После посете музеју посвећеном ископинама из Медијане, у коме смо видели доста експоната пронађених од бронзаног доба па све до времена Римљана, ученици су имали слободно време у центру Ниша. Након тога су се аутобусом вратили до Сокобање на кратак предах, а онда се задовољно и испуњено вратили у Београд.

Лена Мићровић, 8/1

Предузетништво

Наша школа учествује у Пројекту предузетне школе који спроводи Министарство просвете, науке и технолошког развоја у сарадњи са фондацијом Универекспорт. За пројекат смо добили производњу парфема, али, пошто смо хтели да се истакнемо, одлучили смо се за парфеме у чврстом стању.

Парфеме су 96% природни само зато што користимо 4% мириса. Састојци за парфем су пчелињи восак, ши бутер, кокосово уље и мирис. Почетак пројекта нам није био лак јер нисмо имали савршен и тачан рецепт за парфем, па нам је требало доста времена да откријемо рецепт који нам је одговарао. Наставница хемије Биљана Тадић нам је доста помогла, веома се залагала за нас и подржавала нас током пројекта. Наставница је на почетку показала ученицима из главног тима како да праве парфеме како би они могли да покажу својим другарима из одељења. Желели смо да парфеме буду 100% природни, па смо покушали са етеричним уљима. Али, деци се није свидео мирис тих парфема, те смо одлучили да користимо мирисе. Мириси су на почетку имали само бројеве, а касније су сви добили исти назив „Мирисни кораџи“.

Главни тим чини 30 ученика 7 и 8 разреда, већина наставника, п-п служба и директор, који се труди да нас подржи и да нам обезбеди различита места на којима можемо да продајемо наше производе. Новац који прикупимо желимо да уложимо у лабораторију како бисмо могли да наставимо производњу козметике. Део средстава даћемо неком детету коме је потребна помоћ, а желимо и да нашој братској школи на Косову купимо школски прибор који им је преко потребан. Већ смо извесну суму новца уплатили дечаку Алију Токовићу из Основне школе „Бора Станковић“.

Уз помоћ наставнице и директора успели смо да гостујемо и у Јутарњем програму РТС-а. Са наставницом Биљаном Тадић предузетништво је на РТС-у промовисало 4 ученика - Александра Васиљевић, Виктор Граховац, Милица Живановић и Душан Ђотуновић. Имали смо три појављивања, у првом смо правили парфем, а у друга два смо имали мини интервју. Водитељка нам је постављала питања која су била интересантна и навела су нас да почнемо да размишљамо да ли ћемо се тиме бавити у будућности. „Да ли је истина да више волите мирис жваке него мирис руже?“, било је једно од питања на које је наша другарица Александра одлично одговорила. „Млађи ученици наше школе више воле мирис жваке, а старији ученици, наставници и родитељи више воле остале мирисе које имамо“. Ученици 7/4 направили су рекламу за наш парфем која је врло занимљива.

Код нас је долазила и супервизор пројекта Предузетне школе Миомирка Саичић, која је била изузетно задовољна нашим досадашњим успесима.

Милица Живановић, Луна Повреновић, 7/2

Историја парфема – 5/2 у посети парфимерији „Сава“

У оквиру пројекта „Предузетна школа“ са наставницом историје посетили смо занатску радњу за производњу парфема и козметичких производа „Сава“. Власник господин Јованов упознао нас је са историјом радње, објаснио нам процес израде парфема и кроз занимљиве приче упутио нас у историју коришћења парфема у Београду. Све оно што смо од власника радње чули, употпуњено причом наше другарице Маше о употреби разних мириса у свакодневном животу древних народа, представили смо својим друговима и психологу школе на часу историје.

Парфимерија „Сава“ је најпознатија и најстарија парфимерија у Београду. То је последња београдска занатска радионица за производњу парфема и козметичких производа, која и после 60 година од свог отварања опстаје и има своје сталне муштерије. Отворена је 30-тих година прошлог века и до данас је у власништву породице Јованов. Радња је радила и током Другог светског рата. Иза пулта, старог колико и радња, ради насмејани господин Ненад Јованов, садашњи власник. Интересантно је да је г. Јованов завршио права, а бави се парфемима. Његови родитељи Лепосава и Драгољуб Јованов 1954. године преселили су своју првобитну парфимерију са Топличиног венца у Улицу краља Петра, где се радња и данас налази. Сам ентеријер радње има обрису музејске поставке. Наш домаћин објашњава да ништа није мењано од те 1954. године. Радња је прави мали времеплов. Томе доприносе старе полице, амбалаже у којима се држе производи, алат којим се господин Јованов и даље служи. Чак и парфеме који су у понуди, без обзира што су новијег датума, имају ноту носталгије у себи. Пажњу нам је привукла једна полица на којој су изложене различите врсте старих фото-апарата. Власник нам је објаснио да су раније на њој били изложени ружеви, али када су муштерије престале да их купују и они су престали да их праве и продају. На тој полици су изложили фото-апарате јер је г. Јованов страствени љубитељ фотографије. И даље користе реплику оригиналне визиткарте из 1954. године. Г. Јованов се држи традиције још од 30-тих година да поправа муштерију оним мирисом који је купила.

Власник нам је причао како су пре рата долазиле жене са села са пољопривредним производима и продавале их на пијаци и од новца које су зарадиле куповале мирисе, а некад су мењале сир, кајмак, јаја или чак и пиле за неки парфем, крему или руж. Био је то повратак у прошлост и упознавање са једним другачијим начином живота.

Љујка Марић, Ања Анакин Милетић, 5/2

Асоцијације

Поводом Дана школе, у школској библиотеци је 21. марта 2018. године, за ученике 7. и 8. разреда, одржан квиз знања из српског језика „Асоцијације”. У квизу је учествовало 16 екипа, а у свакој екипи било је по 3 ученика. Асоцијације су биле из области граматике српског језика и књижевности. Обновили смо епски десетерац и сонет, падежну синонимију и префиксе, научили шта значи реч попечитељ. Квиз су осмислиле и водиле наставнице српског језика Снежана Костић Хавари и Наташа Станојковић. У публици су били ученици свих разреда, наставници, учитељице, библиотекарка и директор школе Миомир Драгаш.

Финалисти квиза били су ученици 7/3. У једној екипи били су Матеја Зарић, Павле Обрадовић и Борис Ђурчић, а у другој екипи Софија Вукашиновић, Уна Нешић и Софија Милошевић, које су и победиле. Победнице квиза „Асоцијације” награђене су књигама.

По завршетку квиза наставници су имали прилику да играју против победника и да покажу своје знање из српског језика. Замолили смо наставника физичког Синишу Борковића, који је гледао, а и учествовао у „Асоцијацијама” и једну од победница, Уну Нешић, да нам одговоре на неколико питања.

- *Како вам се свидео квиз?*

Наставник физичког васпитања: „Квиз је био јако добро организован и свидело ми се што је на један веома интересантан начин објашњена граматика и књижевност српског језика, а и лепо сам се забавио.

- *Да ли сте нешто ново научили?*

Наставник: Да, доста тога сам научио, али сам се и подсетио градива из основне школе, а и како је то бити ђак.

- *Да ли бисте волели да се квиз организује чешће?*

Наставник: Да, наравно, зато што је ово један вид учења који нам помаже да научимо неке битне информације за цео живот.

- *Како сте се осећали док сте учествовали у квизу?*

Наставник: Лепо сам се забавио, мада, прву асоцијацију смо изгубили од ученица 7/3, али смо у другој асоцијацији победили другу групу наставника.

Уна Нешић нам је исјричала како се она забавила: Било ми је веома лепо. Са својом екипом сам се пријавила да бих се забавила, али нисам очекивала да ћемо баш ми да победимо. Волела бих да се чешће одржава овај квиз зато што сам доста научила, а и стекла једно ново искуство. Организација је била одлична, као и остале екипе. Веома ми је драго што сам учествовала и надам се да ћемо ускоро поново имати прилику да овако лепо учимо и да се лепо забавимо.

Анастасија Сјанић, 7/4

Асоцијације у настави

Игра асоцијација представља једну од најпознатијих друштвених игара. Будући да је игра асоцијација омиљена игра, може се врло функционално искористити и у самом наставном процесу, при обради, утврђивању или систематизацији одређеног градива из српског језика. На тај начин настава постаје занимљивија, повећава се мотивисаност ученика за учење, подстиче се њихова радозналост и активност на часу, а усвојено знање постаје трајније и функционалније. Ученици се, осим тога што неко градиво уче откривањем или га обнављају на забаван начин, навикавају да повезују не само градиво из различитих области српског језика и из различитих разреда, већ и сазнања из овог предмета са осталим предметима (историја, географија, биологија, музичка и ликовна култура, математика, физика, хемија...), што обogaћује опште знање и културу ученика.

Асоцијације су врло погодне и препоручљиве за наставу српског језика из више разлога:

- могу се везати за све њене наставне области (граматика, књижевност и језичка култура);
- применљиве су у уводном, оперативном и завршном делу часа;
- нису ограничене на одређени облик рада, могу се спровести кроз групни рад, рад у пару, индивидуални или фронтални облик рада;
- могуће их је користити у свим видовима наставе (редовна, допунска и додатна настава);
- кроз игру асоцијација остварују се образовни, васпитни и функционални циљеви наставе српског језика.

Оно што асоцијације чини занимљивим ученицима јесте то што нису сва поља и колоне везане за градиво српског језика. Корелација између књижевности и језика, а затим и између српског језика и других предмета, један је од начина да се повећа функционално знање ученика.

Образовни циљ игре асоцијација на часовима српског језика и књижевности јесте усвајање или утврђивање граматичких и књижевнотеоријских и књижевнотеоријских појмова, биографија књижевника и књижевних дела. Кроз асоцијације се може не само поновити како гласи неки од појмова већ се може утврдити његова суштина.

Игра асоцијација је корисна и због тога што ученици уочавају удаљене везе и односе који се на први поглед не могу открити, и на тај начин истражују различите путеве мишљења. Пошто су у асоцијацијама поља и колоне састављене тако да представљају кључне појмове везане за појам који се утврђује, ученици се кроз ову игру уче и да одвајају битно од небитног.

Наставни процес је показао да добро осмишљена, наставним циљевима оправдана игра асоцијација у знатној мери повећава општу ангажованост ученика на часовима српског језика и књижевности, те да се ова игра може интегрисати у различите типове часова (обрада, обнављање, утврђивање, систематизација, синтеза) и облике рада (фронтални, индивидуални, групни, рад у пару), да се може применити као облик учења ученика свих нивоа постигнућа.

Наташа Станојковић и Снежана Костић Хавари, наставнице српског језика

Фестивал науке

У оквиру обележавања Дана школе, у уторак, 20. марта 2018. године, одржан је Фестивал науке. Ученици од четвртог до осмог разреда припремили су разне експерименте и пројекте из области физике, хемије и географије, како би дочарали свет науке. Сплет занимљивих и очаравајућих огледа пружио је свим посетиоцима и учесницима прилику да се лепо забаве, али и да доста тога науче.

ГЕОГРАФИЈА: Ученици петог разреда су уз помоћ и подршку наставнице географије Јелене Поповић откривали сва удубљења и узвишења планете Земље и свемира. На практичан начин показали су и објаснили изглед и особине Сунчевог система и његових планета, небеска тела, пресек и рад вулкана, рељеф и структуру наше планете и још много тога. Након што су са посетиоцима поделили велик број занимљивих чињеница, ученици су одржали мали квиз, којим су утврдили нова знања.

ФИЗИКА: Ученици млађих разреда и ученици шестог и осмог разреда приредили су многе експерименте уз помоћ својих учитеља и наставнице физике Наташе Табаковић. Међу њима су - лава лампе, преламање светлости, кључање воде у вакууму, вибрације звука и светлости, ватрене летелице и вода која се сама пење. Дочарали су природне појаве и тиме показали свима колико је физика у ствари занимљива.

ХЕМИЈА: Ученици четвртог, шестог и седмог разреда приредили су необичне експерименте уз подршку наставнице хемије Биљане Тадић. Неки од њих су: двоспратна течност, једнократна пумпа за балоне, ерупција вулкана и разне хемијске реакције. Такође, ученици седмог и осмог разреда су заједно са наставницом правили дивне природне парфеме у оквиру пројекта „Предузетна школа“.

Пејтар Томић, Лука Булић, 8/3

УСКРШЊИ БАЗАР

У четвртак, 29.3.2018. године одржан је још један Ускршњи базар. Свечана сала наше школе била је испуњена маштовитим и креативним радовима ученика и наставника. Родитељи, баке, деке уживали су у разноликости и шаренилу Ускршњих декорација.

Квиз природних наука

Ове године у нашој школи одржано је поводом Дана школе 22.03.2018. г. такмичење под називом „Квиз природних наука“. У овом квизу учествовали су ученици петог, шестог, седмог и осмог разреда. Сваки разред представљала су по три ученика. Постојале су три групе: свака група имала је по једног члана из петог, шестог, седмог и осмог разреда. Квиз се састојао из два дела. У првом делу била су постављана питања из математике, а у другом питања из осталих природних наука – физике, биологије и хемије. Поени су бележени на табли. Победничка група добила је књигу и петицу из математике.

Ток квиза био је следећи: наставник би задао питање једној од група и она је имала одређени временски период да смисли одговор. Тачан одговор доносио им је поен, а уколико не би знали одговор или би нетачно одговорили, следећа група би могла да одговори и тако добије поене уместо њих за исто постављено питање.

Победник овог квиза била је прва група, а ја сам био члан друге групе која је освојила друго место. Све у свему, изгледа да је ово један леп догађај у нашој школи који подстиче ученике да уче кроз забаву.

Бојосав Миленковић, 7/1

Такмичење „Мали Пјер“

Циљ овог такмичења и његовог програма је остваривање слободе дечјег ликовног израза. Својим порукама и темама програм такмичења подстиче ученике основних школа да унапреде уметнички потенцијал у области ликовне културе. Такође, скреће пажњу одраслима на питања и проблеме одрастања деце и младих, указујући на оне појаве које ометају, као и на оне које деци и младима помажу да остваре своја права и одрастају по мери детета и човека.

Ученици могу на креативан начин да изразе своје ставове и виђења појава у друштву, школи, породици, свом окружењу и упуте своје поруке одраслима путем карикатуре, као специфичног облика изражавања.

На општинском такмичењу „Мали Пјер“ награђене су две ученице наше школе - Бојана Ерцег, 8/1 и Ева Драгојловић, 2/4. Награде су примиле у Библиотеци „Вук Караџић“, где су и изложени њихови радови.

Нађа Тодоров, 8/1

Пролећни маскенбал у нашој школи

У петак, 4. маја, у школском дворишту организован је тематски маскенбал за ученике млађих разреда. Тема маскенбала била је „Лик из бајке“. Учествовали су сви ученици млађих разреда, појединачно и групно, на нивоу одељења. Били су веома креативни и маштовити. Након представљања, организован је дефиле до Општине Звездара и тако су нас ученици својим маскама провели кроз чаробни свет бајки.

К. М.

Маскирали смо се, зашто да не

Ове године смо добили задатак да на школском маскенбалу покажемо ко су нам омиљени јунаци из бајки које смо обожавали да слушамо када смо били мали. Сада када смо порасли, понекад се чак и поистоветимо са њима. Била је то права парада оживелих измишљених ликова. Онда смо одлучили да мало прошетамо улицама нашег краја и дошли до трга где смо забележили тај дан. Било је занимљиво шетати улицама као неко други. Ипак, после смо скинули маске и вратили се у школске клупе. Ево како смо изгледали ми из 4/4.

М. М.

Светосавска академија

Као и сваке године, тако смо и овог 27. јануара прославили школску славу Светог Саву. Наши ученици су присуствовали традиционалном обреду резања славског колача и имали су прилику да учествују или присуствују Светосавској академији коју је ове године организовала наставница српског језика Драгана Цукић. Наставница музичке културе Светлана Коркановић је припремила школски хор који је својим певањем још више допринео празничној атмосфери. Празник Светог Саве је прилика да директор школе Миомир Драгаш уручи награде најбољима од нас који иду Савиним стопама - путем Светосавља. Захваљујемо наставницама српског језика, музичке и ликовне културе, вероучитељу, свим осталим запосленима, као и ученицима који су својим трудом, радом и залагањем допринели прослављању школске славе Светог Саве.

Софија Рајић, 8/1

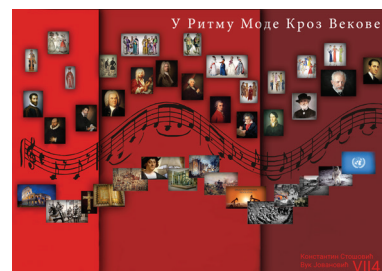
ЗАХВАЛНИЦА

Захваљујемо „Пекари Трпковић“, симболу старог Београда, која сваке године за школску славу Светог Саву својим производима почасту ученике наше школе.

* У ритму моде кроз векове *

У Свечаној сали је 17. маја одржан јавни час „У ритму моде кроз векове“. Организатор је била наставница музичке културе Светлана Коркановић, у сарадњи са наставницом историје Александром Јелић и наставницом цртања, сликања и вајања Дијаном Крстић. Циљ часа је био да се кроз радове ученика представе различити музички правци у оквиру историјских збивања и да се све то употпуни сликом о моди тога времена. Представљена је музика средњег века, ренесансна музика, музика барока, класична музика, музика романтизма и џез музика.

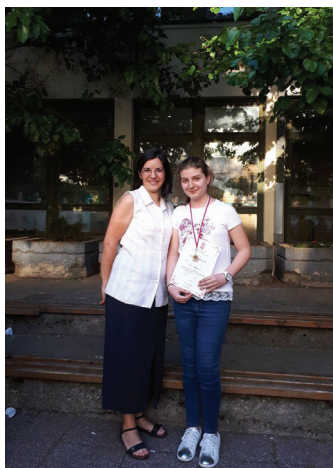
Час је почео хорским извођењем химне школе. Ученици шестих, седмих и осмих разреда читали су унапред припремљене текстове о музичким правцима, модним стилевима и историјским збивањима у којима су настали. Излагање је било праћено карактеристичним сликама, презентацијама и кратким филмовима на видео-биму. У позадини је ишла музика тог периода, а хор је за то време маркирао ритам. На паноима су били изложени радови ученика. Публика је веома пажљиво слушала и из Свечане сале изашла са осмехом на лицу.

Милица Коцић, 7/4

Архитектура и грађевинарство

Прво место на републичком такмичењу за Ангелину Рајић

Свануло је и то јутро, субота, 12.05.2018. године. За моју сестру и за мене, то је био веома важан дан. Ангелина је имала републичко такмичење из техничког и информатичког образовања, а ја сам путовала на матурску екскурзију. Такмичење се одржавало у Вршцу, а такмичила се у области архитектура и грађевинарство.

Док смо улазили у Ресавску пећину, сестра ми је јавила да је задовољна како је урадила задатак - породичну кућу са димњаком и окућницом. С обзиром да је и претходног дана била задовољна како је урадила теоријски део, очекивала је висок пласман. На даљем путу до манастира Раванице ишчекивала сам најлепше вести. На самом уласку у задужбину кнеза Лазара добила сам вест да је Ангелина освојила треће место у Србији, а прво у Београду, али још увек није било званично пошто је поднета жалба због погрешно сабраних поена. Стрпљивост и упорност наше наставнице Наташе Ников исплатила се. Након два сата цео хотел у Сокобањи је видео моје сузе радоснице. Ангелина ми је јавила да је примила златну медаљу и диплому. Пошто је осетила моју збуњеност, објаснила ми је да је жалба уважена и да је она освојила прву републичку награду. У истом тренутку сам дотрчала до директора кад су га наставница и Ангелина позвале телефоном. Имале смо исту намеру - да му саопштиме тада најлепшу могућу вест.

Када смо се нашле у Београду, испричала ми је један детаљ који је до тада остао неиспричан. Биле су то њене сузе радоснице. До прозивања њеног имена на додели награда није ни знала које место је освојила. У тренутку када је сазнала, очи су јој засузиле...

Софија Рајић, 8/1

НЕМАЧКИ ЈЕЗИК

- Општинско:
Мелина Микић Божанић, 8/2, 3. место
Сања Јањић, 8/3, 3. место
Петар Томић, 8/3, 2. место

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

- Општинско:
Мелина Микић Божанић, 8/2, 2. место
Сања Јањић, 8/3, 3. место
Реља Штиглић, 8/3, 3. место
- Градско:
Мелина Микић Божанић, 8/2, 2. место
- Полуфинале међународног Нипро такмичења:
Мелина Микић Божанић 8/2
Сања Јањић, 8/3
Петар Томић, 8/3
Нина Костић, 6/1

ЛИКОВНА КУЛТУРА

- Општинско такмичење:
1. место Бојана Ерцег, 8/1

БИОЛОГИЈА

- Општинско:
Ања Милетић, 5/2, 2. место
Урош Танасковић, 5/2, 2. место
Вера Симовић, 5/3, 2. место
Марко Нешић, 5/3, 2. место
Александра Тарајић, 6/1, 1. место
Нина Костић, 6/1, 3. место
Ирина Анђић, 6/2, 2. место
Милица Мијатовић Дешић, 7/3, 1. место
Јелена Максимовић, 7/2, 1. место
Богосав Миленковић, 7/1, 2. место
Петар Томић, 8/3, 2. место
Михајло Перовић, 8/1, 2. место
- Градско:
Ања Милетић, 5/2, 2. место
Урош Танасковић, 5/2, 3. место
Вера Симовић, 5/3, 3. место
Александра Тарајић, 6/1, 2. место
Милица Мијатовић Дешић, 7/3, 1. место, пласман на републичко
Јелена Максимовић, 7/2, 2. место

ХЕМИЈА

- Општинско:
Милетић Марија, 8/3, 3. место
Томић Петар, 8/3, 2. место
Јањић Сања, 8/3, 3. место
Нешић Уна, 7/3, 2. место
Рађеновић Ања, 7/3, 3. место
Ђурчић Борис, 7/3, 2. место
Миленковић Богосав, 7/1, 3. место
Вученовић Филип, 7/2, 2. место

МАТЕМАТИКА

- Општинско:
Новак Планиншек, 3/3, 1. место
Лазар Брдар, 3/1, 1. место
Леа Марић, 3/1, 3. место
Андреја Пралица, 4/2, 2. место
Јован Тулимировић, 4/3, 3. место

ИСТОРИЈА

- Општинско:
1. место Филип Вујовић, 6/2
2. место Миа Брдар, 6/3, и Ђирић Андреј, 6/2
3. место Јована Илић, 5/4, Никола Бајић, 8/2, Петар Јовановић, 8/2
- Градско:
2. место Ђирић Андреј, 6/2

ТЕХНИЧКО И ИНФОРМАТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

- Ангелина Рајић, 6/1
2. место на Општинском такмичењу
2. место на Градском такмичењу
1. место на Републичком такмичењу
Марија Милетић, 8/3
3. место на Општинском такмичењу

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

- 3. место на општинском такмичењу из малог фудбала – девојчице
 1. Вера Симовић, 5/3
 2. Анастасија Антић, 5/3
 3. Тија Славковић, 5/4
 4. Марија Штиглић, 5/4
 5. Милица Кукањац, 6/2 (капитен)
 6. Нађа Поточник, 6/2
 7. Сара Бајровић, 6/2
- 3. место на општинском такмичењу из малог фудбала – дечаци
 1. Михајло Радић, 7/2
 2. Матеја Зарић, 7/3
 3. Борис Ђурчић, 7/3
 4. Лука Антић, 7/4
 5. Огњен Ивковић, 8/1 (капитен)
 6. Вук Деспенић, 8/1
 7. Матија Милошевић, 8/1
 8. Урош Матовић, 8/1
 9. Виктор Граховац, 8/1
 10. Душан Радојичић, 8/1
 11. Марко Ђурановић, 8/3
- 3. место на општинском такмичењу из кошарке – девојчице
 1. Маша Вајдић, 5/1
 2. Уна Ђурица, 5/1
 3. Елена Николић, 5/2
 4. Вера Симовић, 5/3 (капитен)
 5. Мина Благојевић, 5/3
 6. Милица Тошић, 5/3
 7. Милица Кукањац, 6/2
 8. Ирина Анђић, 6/2
 9. Невена Тодоровић, 6/3
- 3. место на општинском такмичењу из кошарке – дечаци
 1. Ива Стајковић, 8/3 (капитен)
 2. Нађа Тодоров, 8/1
 3. Анастасија Винић, 8/1
 4. Ива Димитријевић, 8/1
 5. Вера Симовић, 5/3
 6. Сара Которчевић, 7/4
 7. Андреа Георгиев, 7/4
 8. Тамара Трмчић, 8/3
 9. Маша Обрадовић, 8/3

- 3. место на општинском такмичењу из кошарке – дечаци
 1. Марко Благојевић (капитен), 7/1
 2. Павле Обрадовић, 7/3
 3. Димитрије Чановић, 7/4
 4. Огњен Ивковић, 8/1
 5. Матија Милошевић, 8/1
 6. Душан Ђурановић, 8/1
 7. Никола Бајић, 8/2
 8. Никола Паспаљ, 8/2
 9. Богдан Мијатовић, 8/2
 10. Никола Стокановић, 8/2
 11. Душан Петковић, 8/2
 12. Сокол Костић, 8/3
 13. Филип Рабреновић, 8/3
 14. Реља Штиглић, 8/3
 15. Никола Ђуришић, 8/3 (капитен)
 - 1. место на општинском такмичењу из кошарке – дечаци
 1. Реља Ђорђевић, 5/3
 2. Давор Вучетић, 5/3
 3. Матија Дадић, 6/1
 4. Јован Симић, 6/1 (капитен)
 5. Новак Стокановић, 6/2
 6. Немања Стокановић, 6/2
 7. Лука Милић, 6/4
 8. Лука Поповић, 7/1
 9. Константин Стошовић, 7/4
- ## АТЛЕТИКА
1. Уна Нешић, 7/3, друго место на општини – трчање на 300 метара
 2. Тијана Лукић, 6/2, друго место на општини – бацање кугле
 3. Марио Хинић, 6/1, треће место на општини – трчање на 300 метара
 4. Кристина Маријановић, 8/1, треће место на општини – трчање на 100 метара
 5. Матеја Николић, 8/1, треће место на општини – трчање на 100 метара
 6. Ника Брајовић, 5/1, прво место на општини, друго место на граду и треће место на међуокружном такмичењу – скок у даљ
- ## ЏУДО
1. Стефан Поповић, 4/2, прво место на градском и прво место на државном првенству у Кикинди

СРПСКИ ЈЕЗИК

- Општинско такмичење:

Српски језик и језичка култура

 - Урош Танасковић, 5/2, 2. место
 - Јована Илић, 5/4, 3. место
 - Лука Топаловић, 5/2, 3. место
 - Ања Милетић, 5/2, 3. место
 - Ангелина Рајић, 6/1, 1. место
 - Милица Кукањац, 6/2, 3. место
 - Урош Полексић, 7/3, 2. место
 - Софија Вукашиновић, 7/3, 2. место
 - Милица Мијатовић Дешић, 7/3, 3. место
 - Софија Рајић, 8/1, 1. место
 - Петар Томић, 8/3, 1. место
 - Никола Стокановић, 8/2, 2. место
 - Анастасија Винић, 8/2, 3. место

Књижевна олимпијада

 - Уна Нешић, 7/3, 3. место
 - Софија Милошевић, 7/3, 3. место
 - Лена Благојевић, 8/1, 3. место
 - Софија Рајић, 8/1, 3. место
 - Мелина Микић Божанић, 8/2, 3. место
 - Александра Васиљевић, 8/2, 3. место
- Градско такмичење:

Српски језик и језичка култура

 - Урош Танасковић, 5/2, 2. место
 - Урош Полексић, 7/3, 2. место
 - Софија Вукашиновић, 7/3, 2. место, пласман на републичко
 - Милица Мијатовић Дешић, 7/3, 2. место
 - Софија Рајић, 8/1, 3. место
 - Петар Томић, 8/3, 2. место
 - Анастасија Винић, 8/2, 2. место

Књижевна олимпијада

 - Уна Нешић, 7/3, 3. место
 - Софија Милошевић, 7/3, 3. место

ГЕОГРАФИЈА

- Милица Коцић, 7/4, 2. место на општинском такмичењу и пласман на градско;
- Страхиња Лалић, 7/2, 2. место на општинском такмичењу и 2. место на градском;
- Димитрије Чановић, 7/4, 1. место на општинском такмичењу и 3. место на градском;
- Уна Нешић, 7/3, 2. место на општинском такмичењу, 1. место на градском и пласман на републичко;
- Анђела Мркић, 8/3, 3. место на општинском такмичењу;
- Софија Рајић, 8/1, 2. место на општинском такмичењу и 3. место на градском;
- Никола Бајић, 8/2, 2. место на општинском такмичењу и 2. место на градском;
- Константин Јанковић, 8/3, 1. место на општинском такмичењу и 2. место на градском.

ФИЗИКА

6. разред
 - Александра Тарајић, 2. место на општинском такмичењу
 - Филип Вујовић, 2. место на општинском такмичењу
 - Лука Мијаковац, 2. место на општинском такмичењу
7. разред
 - Софија Вукашиновић
 1. место на општинском такмичењу
 1. место на градском такмичењу
 3. место на републичком такмичењу
 - Урош Полексић
 1. место на општинском такмичењу
 1. место на градском такмичењу
 3. место на републичком такмичењу
8. разред
 - Софија Рајић
 3. место на општинском такмичењу

МУЗИЧКА КУЛТУРА

- Општинско:
 - Нађа Јовановић, 6/4, 1. место
 - Лена Стефановић, 6/4, 1. место
 - Лана Михајловић, 7/4, 1. место
 - Милица Ђоковић, 7/4, 1. и 2. место
 - Катарина Васиљевић, 5/2, 2. место
 - Јана Живковић, 5/3, 2. место
 - Вања Буквић, 6/4, 2. и 3. место
 - Лена Стаменковић, 7/2, 2. место
 - Урош Полексић, 7/3, 2. место
 - Дуња Митровић, 6/4, 3. место
 - Јулија Рајковић, 8/2, 3. место
 - Миа Петковић, 8/2, 3. место
- Градско:
 - Нађа Јовановић, 6/4, 2. место
 - Лена Стефановић, 6/4, 2. место
 - Милица Ђоковић, 7/4, 3. место
 - Лана Михајловић, 7/4, 3. место

The 6th International HIPPO English Language Competitions “Language Without Borders” 2018 was open to students and schools worldwide as usual. It was a good chance for checking the knowledge of English for all the participants.

The preliminary round took place on the 24th of February for many countries, including Serbia. Some of our students participated in Hippo English Competition this year.

Luna Povrenovic, 7/2, Jelena Maksimovic, 7/2 and Uros Poleksic, 7/3 passed the first round and took part in the semifinal round on the 17th of March.

It was a great experience and we all look forward to taking part in this competition again next year.

Congratulations to all the participants! Well done!

The English competition - Willkommen was held on the 19th of May. It is a relatively new competition and it was first held two years ago, so there weren't a lot of pupils who participated. The competition lasted for one and a half hour in an elementary school “Miroslav Antic”. The test consisted of two parts. The first part was writing and the second part was reading. There were a couple of exercises that included grammar, an exercise where you have to write an essay and an exercise where you have to read a text to answer the other questions. Five pupils from our school went to this competition and we all agreed that it wasn't too hard. The prize for the first place is a trip to Vienna in September.

By Jelena Maksimovic, 7/2

Update:

Jelena Maksimovic – 3rd place

Strahinja Lalic – 4th place

CONGRATULATIONS!

On May 19th, 2018, my friends and I, as well as many students from other schools participated in a competition “Willkommen”. The competition took part in a primary school “Miroslav Antic”. There were two parts, grammar and writing. Competitors had 60 minutes for the grammar and 30 minutes for writing. It was overall a great experience and a great opportunity to test our English skills and meet new people at the same time. There were five students from our school participating in the competition, Luna Povrenovic, 7/2, Jelena Maksimovic, 7/2, Ivana Blagojevic, 7/3, Sofija Vukasinovic, 7/3 and Strahinja Lalic, 7/2. I think the competition itself was quite easy and we are looking forward to our results.

By Sofija Vukasinovic, 7/3

This year we went to many English competitions. Three of us went to Hippo International Competition, three of us went to municipal and city competitions and Melina went to English state competition. On Hippo we passed to the second round (semifinal). On municipal competition we had two third places and one second. On city competition Melina won the second place and two of us needed one or two more points to pass. All in all, this was a beautiful and fun road for all of us. We are really happy that we didn't miss an opportunity to participate in any of these competitions.

By Melina, Sanja, Petar and Relja

Малолетничка делинквенција

Дана 26. јануара 2018. године у школској библиотеци одржано је предавање ученицима осмог разреда о сузбијању малолетничке делинквенције. Срђан Агатоновић, инспектор Полицијске управе Града Београда, на врло занимљив и поучан начин објаснио је узрок, последице и психолошке факторе малолетничке делинквенције. Током и после предавања свако од ученика је могао да постави питања у вези са темом, а питања је било доста, што указује на то да су сви ђаци озбиљно схватили тему. Веома смо захвални инспектору и надамо се његовом поновном доласку у нашу школу јер би предавање било интересантно и корисно и другим генерацијама.

Сазнали смо да је малолетничка делинквенција преступничко понашање специфично за популацију малолетника. Реч је о малолетним особама које су починиле различита кривична дела, због којих је против њих покренут казни поступак. Свакодневни бес, неуспеси или животни проблеми малолетнике доводе до агресије. У савременом свету прихваћено је мишљење да не постоји такозвани „преступнички тип“, већ да је делинквент обично дете, неважно ког пола, које представља продукт своје средине и њеног утицаја на личност, тј. спој је спољашњих и унутрашњих фактора.

Први фактор који можемо издвојити јесте породица. Велики број малолетничких делинквената има проблеме у породици. Разлози могу бити многобројни, попут насиља у породици, лоше финансијске ситуације, неслагања или недостатка пажње. Наведени разлози и још многи други могу бити оптерећујући, али то не даје оправдање, јер делинквент може да потиче и из породице пуне љубави и слоге. Други фактор је утицај друштва, тј. околине. Деца жељна да буду прихваћена као део групе или деца са мањим коефицијентом интелигенције могу бити увучена у разне проблеме. Оваква деца социјално су изузетно несигурна, и делинквенција је начин на који ће „показати“ да то нису. Деца која не допуштају себи да осете бол, претварају га у агресију.

Казне које ће добити делинквент, утицај тих казни на будуће запошљавање, утицај на разне животне ситуације, могуће је да буду и најмањи проблем. Сећања, кривица, оно што се учини људима који вас воле и које ви волите сваки пут када се уради нешто лоше, заврши у тучи, то је нешто што вас никада неће напустити. Педагози, психолози и други научници кажу да је могуће променити се, искупити се, променити свој живот и то је нешто у шта сви ми треба да верујемо. Битно је да сви имамо на уму да нико не може да утиче на наш живот тако негативно или тако позитивно, сем нас самих.

Нађа Тодоров, Анастасија Винић, 8/1

Све је лепо на свој начин - прва самостална изложба Еве Драгојловић

Ученица наше школе Ева Драгојловић позвала нас је на своју прву самосталну изложбу. Млада талентована уметница има само осам година, али је већ освојила публику својим уметничким делима. Радост и узбуђење су били огромни, а подршку су јој пружили и другари из одељења. Изложбу можете погледати до краја БУДИ фестивала, павиљон БУДИ, у Народној башти у Панчеву.

Честитамо шармантној, насмејаној уметници и желимо јој пуно успеха у даљем раду!

Д. А.

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА

У оквиру програма професионалне оријентације ученици осмог разреда имали су прилику да у току марта месеца посете Сајам образовања у просторијама Више пословне школе, где су се представиле многе средње стручне школе и гимназије. Такође, велики број осмака је био и на тестирању код психолога наше школе Наташе Јовановић.

Приметно је да је ученицима који се опредељују за упис гимназије лакше јер је наставни план и програм у скоро свим гимназијама исти. Међутим, при избору средњих стручних школа, многи ученици нису сигурни да ли ће погрешити са одлуком и да ли је изабрана струка заиста за њих.

Већи број ученица 8/1 размишља о упису у средње медицинске школе. Како би што боље биле упућене у саму професију и мишљење некога ко се у струци налази већ дужи време, ученице 8/1 посетила је на часу одељењске заједнице 14.3.2018. године мајка њиховог друга Сенка Деспенић. Као гинеколошко-акушерска сестра, Сенка је већ 24 године запослена у струци, на клиници Народни фронт. Испричала нам је како се она определила за ово занимање и са чиме се све сусреће у дугогодишњем свакодневном раду на клиници. Сазнали смо да је посао медицинске сестре веома хуман и да подразумева потпуну посвећеност и пожртвованост. Људи треба да поседују велику дозу несебичности да би радили било какву врсту медицинског посла. „Ради се са изузетно осетљивим женама, мајкама, које су прошле кроз пуно тога и којима је лепа реч и поверење, којим морате одисати, нешто што ће оне памтити целог живота“, рекла је Сенка. „Морате поштовати старије сестре. Од њих можете изузетно пуно научити. Колико год оне некада биле нервозне или непријатне према вама, морате их поштовати неизмерно. Оне су прошле много тога, мудре су и, као свака сестра, уживаће да вам пренесу то знање. Будите стрпљиве, одговорне и пуне емпатије“.

С пажњом смо слушале сваку изговорену реч. Занимање медицинске сестре нам је приказано веома сликовито и реално и то нам може помоћи да одлучимо коју средњу школу да упишемо.

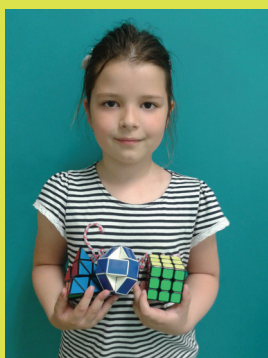
Нађа Тодоров, 8-1

Сајам образовања

У уторак 27. марта 2018. године ученици 8/1 и 8/2 су са наставницом физике Наташом Табаковић посетили Вишу пословну школу због одржавања великог Сајма образовања. Ученици и наставници из 17 различитих средњих школа су на најбољи могући начин представили своје школе. Биле су ту многе стручне школе - Геодетска техничка школа, Гимназија „Стефан Немања“, Грађевинска техничка школа „Бранко Жежељ“, Приватна гимназија „Милена Павловић Барили“, Средња медицинска школа „Милутин Миланковић“, Средња техничка школа „Михајло Пупин“, Средња школа „Свети Сава“, Школа за бродарство, бродоградњу и хидроградњу, Техничка школа ГСП, „Техноарт Београд“ – Школа за машинство и уметничке занате, Зуботехничка школа, Гимназија плус, Електротехничка школа „Никола Тесла“, Београд, Електротехничка школа „Раде Кончар“, Медицинска школа, Пољопривредна школа са домом ученика ПК „Београд“, Седма београдска гимназија, Средња медицинска школа „Свети Василије Острошки“, Средња школа „Доситеј“, Средња школа „Ушће“, Фармацеутско-физиотерапеутска школа Београд, Школа за дизајн текстила.

Разне пројекције које смо видели, демонстрирање практичног знања, радови ученика и разговори са наставницима су помогли свакоме у одлуци одабира средње школе, тако да можемо закључити да је овај сајам био успешан.

Анастасија Винић, 8/1

Рубикова коцка

Такмичење у слагању Рубикове коцке одржано је 26.5.2018. године на Тргу републике у оквиру манифестације Мај месец математике (МЗ).

Једна од најмлађих такмичарки била је и ученица наше школе Софија Шалетић, 1/3. Ово јој је било прво учешће на математичкој манифестацији. Рубикову коцку је први пут сложила пре пет месеци и од тада је непрестано слаже. Коцку обично сложи за минут, а на такмичењу је постигла резултат од 2 минута и 40 секунди. Софија ће наставити да се такмичи и следеће године. Желимо јој још пуно успеха.

О. В.

Живот у телефону, у игрицама и на друштвеним мрежама

У последње три деценије рачунари су изменили животе људи. Укључени су у свакодневне активности, убрзавају различите врсте задатака у различитим областима. Уз помоћ рачунара и телефона имамо бржи, лакши и јефтинији вид комуникације, коме се најчешће без размишљања препуштамо. Ипак, оваква промена створила је и одређене здравствене проблеме, менталне и физичке природе.

За комуникацију преко интернета користимо друштвене мреже. Поседовати свој профил на једној друштвеној мрежи је веома лако и приступачно свим генерацијама. Мали је број наших вршњака који не поседује нешто слично, али је такође и мали број оних који схватају колико све ово може да нам штети. Најчешће се дописујемо. Познато је да преко порука можемо много лакше да искажемо шта мислимо и осећамо, али нам је све теже да то исто уживо саопшtimo. Морамо да знамо да смо ми створени као друштвена бића, са емоцијама и да треба да уживамо у тренуцима са блиским особама. У реду је поделити срећу, радост, љубав и тугу преко интернета или порука, али док то радимо морамо бити свесни да све што тамо напишемо тамо и остаје заувек и поред тога што се притисне дугме „избриши“. Људи који се боље разумеју у технологију могу лако да виде све што ви желите или не. Преузимањем вама битних, приватних информација могу да вас уцељују и поставе их било где. Поред овога постоји доста људи који се лажно представљају преко интернета. У реду је упознати пријатеља преко интернета и то много деце ради, али морамо да будемо свесни колико то може бити опасно.

Поред друштвених мрежа постоје и игрице. Од њих, временом, несвесно почињемо да зависимо и тако угрожавамо своје здравље. Углавном нам прво понестаје витамина у организму јер не једемо редовно, а ни не идемо напоље. Од неправилног седења криви нам се кичма, спуштају нам се рамена, мишићи нам слабе, а дешава се да нам чак и рука трне, оштети се вид. Такође, постајемо асоцијални и насилни. Одбијамо да проводимо време са другим особама јер нам је прече да играмо игрице, а када неко покуша да нас одговори од тога, ми добијамо насилне нападе или смо под стресом. Због недостатка сна, физичких болова, немогућности да се тело опусти, долази до појаве анксиозности, тешкоћа у логичком закључивању и доношењу одлука. Многа деце се недовољно физички развијају и имају разне проблеме на настави са концентрацијом.

Најбитније је да будемо свесни да смо ми људи, а не роботи и да треба да живимо прави живот, а не онај преко телефона, у игрицама и на интернету. Треба да размислимо колико нам је само лепше када изађемо напоље, него када смо све време у кући поред штетног екрана. Трошимо време на неке ствари које су потпуно небитне, а можемо да га употребимо за стварање сећања које ниједан телефон неће успети тако лепо да забележи, нити ће ико моћи да нам их украде или избрише.

Бојана Ерцеј, Нађа Тодоров, 8/1

Такмичење из прве помоћи

Почетком марта ученици шестог разреда добили су понуду да се обуче у првој помоћи у оквиру Црвеног крста Звездаре и тако се спреме за предстојеће такмичење. Велики број ученика је био врло заинтересован, тако да су убрзо почели часови и припреме за такмичење, прво у оквиру школе, а после и у згради Црвеног крста Звездаре.

Како се такмичење приближавало, тим се сузио, те је од почетних дванаесторо који су се обучавали, остало свега осам. Заједно са дивним инструкторкама Анастасијом Тишлер и Катарином Вукадиновић и уз огромну подршку коју нам је пружила наставница Драгана Бајчета, наставили смо вредно да се спремамо за такмичење.

У суботу, 5. маја 2018. године одржано је такмичење из прве помоћи у ОШ „Марија Бурсаћ“. Тимови су се састојали од

шест чланова. Сваки тим прошао је пет полигона, на којим је у 10 минута требало да збрине повређене особе. Такмичење не би било одржано да није било маркираната, односно глумаца, који су се шминкали и глумили повреде. Задаци нису били лаки и требало је у секунди донети исправну одлуку, а ученице наше школе освојиле су 2. место. Пре свега, ово је била одлична прилика за дружење и сјајан провод, али такође и прилика да научимо нешто ново.

Тим ОШ „Иван Горан Ковачић“: Милица Кукањац, Сара Бајровић, Александра Тарајић, Софија Савић, Јања Теофиловић и Сара Манојловић. Маркиранти: Сара Шаранчић и Стефан Комненић.

Милица Кукањац, 6/2

Моја учитељица

Друштво учитеља Тополе је, у сарадњи са градском библиотеком „Радоје Домановић“ и Културним центром Тополе, поводом обележавања десет година од оснивања Друштва учитеља Тополе, расписало литерарни конкурс за најбољу песму и прозни текст на тему „Моја учитељица“.

Међу награђенима су и ученици наше школе Огњен Јанчић, 1/3, друго место и Тамара Бера, 3/3, треће место. Награђени су дипломом и књигом.

О. В.

УЧИТЕЉИЦА ВЕСНА

Има једна учитељица Весна,
надимак јој Весна – бесна.

Велико она срце има,
да загрљај да свима.

У боравку она се смеши,
и домаћи нам увек реши.

Сваки проблем лењиром реши,
њиме нас она теши.

Волимо је срцем свим,
заједно смо добар тим.

Огњен Јанчић, 1/3

* * * * * Витезово пролеће * * * * *

Поводом 16. Београдског фестивала писаца за децу „Витезово пролеће“ 20.5.2018. године у Сава центру организован је фестивалски програм и свечана додела Витезових награда најталентованијим ученицима Србије. Међу награђеним нашли су се и ученици наше школе. За своје ликовно и литерарно стваралаштво, књигом и дипломом награђено је 14 ученика наше школе и 2 одељењске заједнице 3/1 и 3/2.

С. Н.

Ученици 2/3 Милица Михаиловић, Никола Томашевић и Уна Томић освојили су награде на ликовном конкурс у „Витезово пролеће“. Награде су примили у Сава центру.

Ј. Т.

Планета Земља

Велики је дој између Земље и човека и трајаће довека.
Неки су људи ипак добри, па су позитивци у овој борби.
Има о овоме пуно књига, али није све људе брига.
Земља је добра, опрашта стално, а ми смо лоши
И зато ће нам једног дана бити хладно.

Серафим Појовић, Томислав Тасић, 5/4

Посета парку

Ученици 4/4 и 4/1 већ традиционално посећују оближњи Вуков парк за време часа из предмета чувари природе. Увек имамо неки задатак. Овог пута смо се мало дружили са нашим суграђанима и имали питања за њих. Занимало нас је шта мисле средини у којој живе, као и то ко је, по њима, највећи загађивач. Сви су се сложили да смо то ми, људи.

Овим путем смо желели да подигнемо свест грађана и укажемо им на могућности које имају у очувању животне средине. Радо су прихватили наше идеје. После смо се мало и забавили пуштајући змајеве које смо самостално направили. Добро је када се споји лепо и корисно.

М.М.

Планета чиста нека заблиста

Учитељско друштво Ниш је ове године расписало конкурс за 4. републички Фестивал „Ризница талената“. Право учешћа на Фестивалу имали су ученици основних школа из Републике Србије. Тема овог Фестивала била је „Планета чиста нека заблиста“.

Међу многобројним радовима, у узрасту од 1. до 4. разреда прозни текст ученице Данице Васић, 1/3 био је похваљен и награђен.

О. В.

Планета чиста нека заблиста

Наша планета се зове Земља. Она нам је толико тога дала: плаво небо, високе планине, зелене шуме и пашњаке, бистре реке и потоке, миришљаво цвеће. Људима је за живот потребна чиста и здрава околина у којој могу да дишу пуним плућима.

Ми се према њој односимо погрешно. Не чувамо је и не ценимо онолико колико она заслужује. Све више је загађујемо и полако уништавамо. Сечемо шуме, бацамо отпад у реке, загађујемо ваздух, разбацујемо пластику.

Уништавањем природе, уништавамо и себе. Зато, пробудимо се! Очистимо природу тако да заблиста. Учини-мо је лепом и чистом. Отерајмо прљавштину и сивило. Чувајмо нашу планету, а природу обојимо најлепшим бојама.

Даница Васић, 1/3

ВОЋНА ЗАБАВА У ДРУГОМ ТРИ

Ученици 2/3 и њихове учитељице Јелена Танасијевић и Ана Недељић организовали су 11.5.2018. год. „Воћни дан“. Родитељи ученика су подржали одељењску акцију и послали велику количину воћа. Ученици су уживали у дегустацији воћа.

Ј. Т. и А. Н.

Излет

У петак, 25.5.2018. године реализован је једнодневни излет за ученике 3. разреда.

Посетили су Бранковину, село познато по Десанки Максимовић и породици Ненадовић. Обишли су гроб наше познате песникиње, спомен школу у којој је њен отац радио као учитељ и цркву коју је подигла породица Ненадовић.

Кустос овог комплекса упознао је ученике са историјским значајем Бранковине. Затим су посетили музеј посвећен Десанки Максимовић. Ученици су имали прилику да уживају у слушању стихова, које је читала сама песникиња. Разгледали су фотографије, књиге, бисте, њену гардеробу...

После обиласка Бранковине обишли су „Муселимов конак“, седиште Муселима, старешине ваљевске нахије и упознали се са историјским догађајем „Сеча кнезова“. Посетили су и Народни музеј и проучавали развој човека, оруђа, оружја и машина од преисторијског времена до савременог доба.

Прошетали су пешачком зоном града. После ручка упутили се у Струганик, родно место војводе Живојина Мишића. Посетили су његову родну кућу, аутентично здање из 1830. г., вајате и кућице у којима су на сламарици спавали млађи чланови породице Мишић.

Наследник ове породице је причао о животу и раду војводе, његовој ратној стратегији...

Ученици су се у оквиру овог музејског локалитета на отвореном шетали, играли и уживали у топлим бојама природе. Препуни утисака и богатији за још једно искуство вратили су се у Београд.

С. Н.

Био је излет, а на излету

Недавно, 12. маја, цела генерација шестог разреда ишла је на излет са својим одељењским старешинама. Посетили смо Текериш, манастир Трношу и Тршић.

Прво смо посетили Текериш, место где се одиграла Церска битка 1914. године. Ту нас је дочекао локални водич који нам је причао о бици. Након тога разгледали смо музеј. Видели смо оружје и чувене церске пешкире о којима смо чули причу од водича. Нажалост, нисмо могли да видимо спомен-костурницу јер је у реконструкцији. Пре него што смо кренули даље, свратили смо у сувенирницу.

Пут нас је даље водио у манастир Трношу у којем је извесно време боравио и Вук Караџић. Кад смо ушли у манастир, пуштен нам је звучни запис о историји ове старе грађевине. Поново смо имали времена да свратимо у сувенирницу и одемо до фонтане близу манастира да се освежимо. Манастир је 2017. године прославио 700 година свога постојања.

Наша последња одредница био је Тршић, родни крај реформатора српске азбуке. Ту смо прво ручали. Након тога, кренули смо кроз шуму до Вукове родне куће. Одушевила нас је природа, сунце које титра кроз крошње дрвећа и тихи цвркулт птица. Вук Караџић је сакупио народне пословице. Док смо ходали кроз шуму, приметили смо те пословице написане на таблицама. Неке од њих су:

- „Ко хоће часно, не може ласно“.
- „Благо оном тко зна да не зна, а хоће да зна“.
- „И црна крава има бијело млеко“.
- „Ко меће прст међу туђа врата, откинуће му“.
- „Тешко је мудроме међу будалама беседити“.

Свако је запамтио бар једну од њих. Пре него што смо ушли у кућу, слушали смо кратко излагање о Вук. Схватили смо да је Вук рођен у веома скромном окружењу, али да је за наш језик и културу учинио доста. У спаваћој соби његове куће био је велики крст који је направљен и ту стављен у његову част.

Уследило је слободно време, које смо провели на ливади дружећи се, играјући фудбал, освежавајући се сладоледом... Време је, нажалост, брзо прошло.

У аутобусу време је још брже пролазило јер смо се лепо дружили, уживали, певали и слушали музику. Сви смо се добро провели и волели бисмо да и следеће године можемо да идемо на излет.

Нина Косић, 6/1

ПЛАНЕТА ЧИСТА НЕКА ЗАБЛИСТА

Када би из свемира дете успело да види оквире планете, изгледала би као живи камен из ког избија и понеки пламен.

Од Сунца три корака лака, пола светла, а пола мрака, дозивала би очи невине да разгледају њена брда и долине.

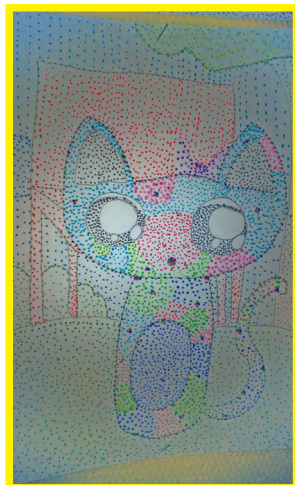
Али, брзо би се растужило дете угледавши црне облаци око планете и људе као мраве како отпадом крш и лом праве.

Тада би ово малено биће покушало да употреби своје чаробне штапиће и уразуми одрасли свет да чува ваздух, воду и цвет.

Јер, без ваздуха, цвета и воде ни деца не би могла да се роде, а није потребан чаробни прах да се отера овај страх.

Само дајте да влада савест чиста, пустите планету нека заблиста уз помоћ љубави, пажње и воље дозволите да деци буде боље.

Нађа Николић, 1/3

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

Понекад ујутру када сване и у школу пођем ја, на вратима брижно увек ме чека моја учитељица.

Прва слова и први број, прву песму и задатак мој, уз осмех и поглед благи од почетка били смо јој драги.

Уз све контролне и писмене тешке, да их све прођем без грешке, уз осмех и песму сву учитељица је била ту.

И једнога дана када порастем ја, пођем у свет и сазнам све и тада ће бити за мене та – МОЈА ПРВА УЧИТЕЉИЦА.

Тамара Бера, 3/3

Конкурс Друштва учитеља Тополе
3. место

КАД БИХ БИЛА ВЕТАР

Није лако бити ветар. Ујутро, када се пробудим, спремим се за далак пут.

Прво лагано дувам по широким пољима и шумама. Разносим полен и пчелама помажем. Онда дунем мало јаче да растерам облаци. У подне се одмарам, тада скупљам снагу. Највише волим да прођем кроз град и помогнем деци да пуштају змаја.

Баш је лепо бити ветар.

Миона Миљковић, 1/3

ИВАН ПЕТРОВИЋ 1-3

Бранка Милошевић 1-3

СОФИЈА ПАВЛИЋИЋ 1-3

САРА ТРАЈКОВИЋ 1-3

ПИСМО ИЗ АТЛАНТИДЕ

Атлантида, 18.05.1874.г.

Драги Анди,

Пишем ти ово писмо из Атлантиде коју сам недавно открила док сам истраживала море. Да бих дошла до ње, морала сам да пронађем портал који се налазио на дну мора. Да бих га пронашла, морала сам да стигнем до Црвеног гребена. Успела сам и дошла до Атлантиде.

Људи који живе овде веома су љубазни. У центру овог острва налази се палата, коју сам данас истражила. Када сам дошла до ње и ушла кроз њена велика златна врата, приметила сам златни ковчег. Пришла сам и отворила га. Угледала сам црвени дијамант и некакав стари пергамент. На пергаменту је крупним словима писало „Настанак муње“. Када сам га прочитала, сазнала сам како је настала муња.

Писало је да је једног кишног дана у Атлантиди црвени дијамант из палате украо Робинзон Крусو. Црвени дијамант био је најмоћнији предмет на острву. Робинзон Крусо га је украо да би добио највећу моћ, али, када је кренуо да бежи, дијамант је почео да сија и да пуца. Када се преполовио на два дела, из њега је изашла жута светлост која је спржила Робинзона. Истом брзином светлост се повукла на небо и сада се појављује у облику стреле жуте боје...

То сам сазнала и планирам да сазнам још и да истражујем. Вратићу се кад то урадим.

Срдачно те поздравља
твоја другарица Николина

Николина Јевтић, 5/1

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

У школској учионици
Насмејана лица
Ујутру ме чека
Моја учитељица

Она ме научила
Целу словарицу
Али и да волим
Друга и другарицу

Учила ме бројајћи
Сабирке здруживајћи
Иилом и концем
Дујме ушивајћи

Заједно њевамо
Прескачемо вијаче
Правимо вулкане
Пайирне вејрењаче

На све ђаке њази
И о нама брине
Важно јој је да имамо
Добре особине

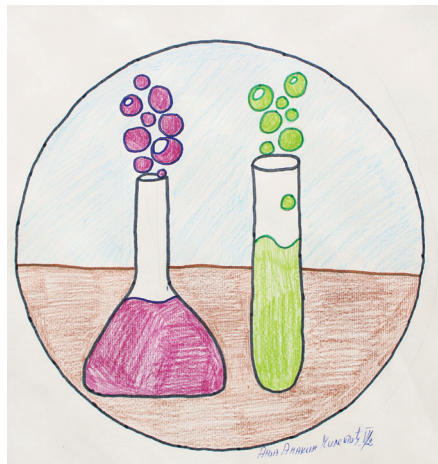
Увек ћу је волејћи
У срцу ће ми остайћи
Уз њу ћу лако
Добар човек њостайћи

Јована Чамагић, 3/3

Јован

Станојевић Јован 1/3

Царевић и змај

Живео некада давно цар са три сина. Сви су лепо живели док царство није напао змај. Цар се забринуо и рекао је синовима: „Сад имате прилику. Ко победи змаја, биће нови цар“. Браћа су била уплашена, али је свако желео да добије царство.

Прво су кренула два старија брата мислећи да су довољно снажни да победе змаја. Видевши га, одмах су се препали, а змај их је са лакоћом ватром из уста отерао. Вратили су се пред цара и рекли да змају не могу ништа јер је прејак за њих.

Све је остало на најмлађем брату који је знао да једино лукавством може да надмудри змаја. Дуго је размишљао и сетио се да ће халапљивог змаја највише привући храна. Отишао је до чобанчета и од њега узео четири козе. Заклао их је и напунио најљућим травама које је нашао. Козе је ставио у врећу коју је заједно са чобанчетом ставио пред змаја.

„Донео сам ти поклон“, рече најмлађи брат змају. Овај од среће истог тренутка прогута козе и отрча на реку да се напије воде. Попио је толико воде да је пукао.

Кад су чули да је њихов брат победио змаја, оба старија брата кренуше кочијом по њега. Док су се враћали у царство, пао је мрак. Најмлађи брат је брзо заспао и старија браћа су га избацила из кочије. На путу су чобанче обукли у одело најмлађег брата. Схвативши да је преварен, најмлађи брат брзо крене кући и затекне крунисање најсатријег сина. Када се најмлађи син појавио на вратима, свима је било јасно да је у питању превара.

Најмлађи брат је испричао свима у двору како је победио змаја и како су га браћа преварила. Цар је наредио да два старија брата баце у тамницу, а најмлађи син је постао цар.

Вукашин Срдић, 3/1

* * * ЧУДЕСНА БАЈКА * * *

Некада давно, можда и не тако давно, у једном краљевству живела је једна принцеза. Била је јединица и имала је све на свету. Име јој је Магдалена. Свака жеља била јој је остварена, колико год је то било могуће, она је била дете са сваком испуњеном жељом. Тражила је разне играчке, луткице, крпице и ципелице. Шта год да види или јој падне на памет, исте секунде би добила. Родитељи су удовољавали сваком њеном прохтеву. Краљевство је расло и напредовало. Модерне технологије су увелико почеле да се користе и принцеза Магдалена је прва од све деце у краљевству добила таблет. Стално је користила таблет за разоноду. По цео дан је играла игрице, дописивала се са другима, гледала цртаће... једино јој није одговарало што се батерија на таблету брзо потроши. Док се батерија пуни, морала је да се бави другим стварима. Морала је да учи, да иде на балет, да одржава личну хигијену и да води рачуна о својим стварима...

За принцезин десети рођендан најбољи чаробњак из краљевства је, специјално за њу, направио таблет чија батерија траје вечно и не мора да се пуни. Принцезиној срећи није било краја. Пошто нови таблет није морала да пуни, могла је стално да користи уређај. Тако је принцеза Магдалена престала да учи, престала је да иде на балет, да води рачуна о личној хигијени... Ствари су јој биле разбацане посвуда. Од играчака се није могло проћи кроз њену собу. Почела је да иде неуредна у школу. А пошто је ноћу дуго била будна, помало је и дремала и на часовима.

Једног дана, зли патуљак је успео да се ушуња у замак. Није волео принцезу Магдалену због свих ствари које је добијала и био је љубоморан на њу. Хтео је да јој напакости, па је искористио тренутак када је принцеза заспала да украде таблет са вечном батеријом. Цело краљевство се дигло на ноге у потрази за таблетом. Тражили су га свуда. После дугих десет дана и ноћи таблет није пронађен. На свету је постојао само један такав таблет и принцеза је патила јер је остала без њега. Видевши да је његова мезимица тужна, краљ је обећао да ће наредити чаробњаку да за малу принцезу направи нови, још бољи таблет. Али, ни чаробњака није било. Као да је у земљу пропао. Принцеза је изгубила сваку наду да ће таблет бити пронађен. Принцези су дани пролазили споро и у досади. Да би прекинула време, мало по мало почела је да се враћа старим активностима. Почела је

да чита и учи, позабавила се својом хигијеном, сређивањем и довођењем у ред свих својих ствари. Поново је кренула на балет и дружила се са својим старим друговима.

Тако је зли патуљак, ни не слутећи, учинио добру ствар за принцезу Магдалену и одвратио је од лоших навика у животу.

Кашарина Икановић, 3/3

МАМА

Волим кад се на устима моје маме
Појави смешак мали,
Такође и када се са мнош шали.

Она је врло паметна
И јако је разумна.
Понекад помислим да у кухињи
Прави неку враголију,
А у ствари она прави кулинарску
чаролију.

Она је, кад ме нешто заболи,
Нежна као свила,
Увек ће бити моја добра вила.

С њом бих проводила дане - ноћи
Увек ми недостаје
Кад морам негде поћи.

На њеном лицу мргуд
Не постоји,
целом кућом као
да радост кроји.

Ана Радосављевић, 3/3

ФАБРИКА

Фабрика пушта отровни гас,
И тако загађује природу и нас.

Природи то стварно смета,
А за људе и животиње је то штета.

Вода и шума се тако прља
Од тога ће људски род да надрља.

Фабрика мора више да пази,
Јер ће непажњом природу да згази.

Без природе чисте,
Људи ће се једног дана претворити у глисте.

Морски свет се од пластичних кеса гуши,
И тако се онда море суши.

И на крају једна порука свим људима:
Нешто мора ХИТНО да се предузима!

Нина Бадић, 3 /3

Авантуре са Фолком

Дуго сам путовао док нисам стигао до мочваре у Камарги, гда живе моји пријатељи Фолко и Бела Грива.

Чим сам се доселио у Камаргу, упознао сам дечака насмејаног лица, по имену Фолко. Он живи са деком Еузибиом и млађим братом. Показао ми је свог дивног коња кога је назвао Бела Грива .Бели коњ гледао ме пријатељски својим мрким очима, из којих је излазила топлена. Фолко ми је испричао све своје узбудљиве авантуре са Белом Гривом. Описао ми је и мрзовољног газду, који ми се нимало није допао. Чуо сам тугу и забринутост у његовом гласу када ми је причао како је газда покушавао да се домогне његовог коња.

Фолко се трудио да се што пре навикнем на нову средину у којој сада живим и да ми буде лепо. Успео је у томе. Научио ме је да пецам рибу, да храним Белу Гриву... Деда Еузибио нам помаже кад год је то потребно. Сваког дана пуштамо Белу Гриву до мочваре да се игра, а она се сама враћа после неколико сати. Нас двојица највише волимо да се играмо жмурке и трчимо мочварном равницом. Делимо собу и свако вече препричавамо наше авантуре. Понекад, кад је олуја ,помало сам уплашен, али Фолко ме храбри. Говори да његова брвнара може издржати сваку олују и заиста је тако. Постали смо најбољи пријатељи и увек смо ту један за другог.

Драго ми је што сада живим баш овде са мојим пријатељима Белом Гривом и Фолком.

Иван Аћимовић, 4/3

Звезда

Горе на небу
високи је сјај,
а то се зове,
звездани рај!

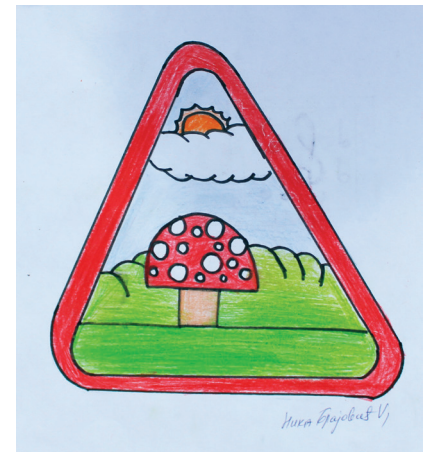

И њен последњи
сјај пада
на земљу,
као крај!

Остале звезде
још увек сјаје
и чекају свој
тренутак за падање!

Мајдалена Пејровић, 2/2

Мостови мога детињства

Замишљам живот као велику набујалу реку. Носи све пред собом и нема милости ни према коме ко проба преко ње. Али, нема те реке која не може бити премошћена. Док сам ја био на једној обали, оној пустој, без зеленила и живота, на другој ме чекала моја судбина.

Макар никад не успео у животу, бићу добар у једној ствари – грађењу мостова. Мојој реци тек долазе велике кише и бујице, али ја сам корак испред, обезбеђујем спојнице између обала. Моји мостови су јаки јар сам инвестирао своје срце у њих.

На крају првог моста живи моја породица. Тај мост је највећи, најјачи и најлепши. Он је уједно и први који сам саградио. Кад се пређе следећи мост, стиже се у леп град где живе особе које су ме пратиле кроз детињство, моји пријатељи. Мада, и они су инвестритори преко 50% средстава потребних за изградњу тог моста. Радови на њему још увек трају и крај се не назире.

Од већих грађевинских захвата, помена вредан још је и комплекс „Мостови осећања“. Већини су темељи тек ударени. Његова изградња је за неко друго предузеће, а не за „Детињство градњу“ д.о.о.

Константин Јанковић, 8/3

У ПОТЕРИ ЗА МОЈИМ ПЕЈЗАЖИМА

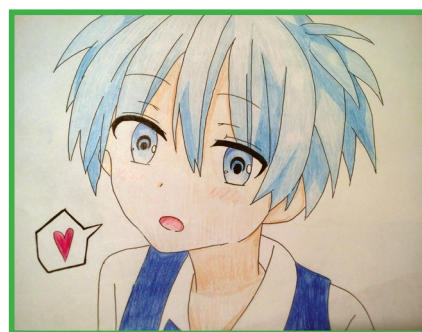

Зраци сунца и немирно откуцавање сата пробудили су ме рано у суботу ујутру. Дали су ми знак да морам да устанем и кренем на своје далеко путовање.

Подижем ролетне, осветљавам мрачну собу и крећем да пакујем све што ми је потребно за ово незаборавно путовање. Стављам ствари у свој мали црни кофер. Спаковала сам сву одећу која ми је била потребна за ово доба године, али никако нисам заборавила да ставим свој тајни дневник, оловке и бојице. Нешто што сам највише волела да радим јесте да цртам и да читам књиге. Када год нешто прочитам, то бих и нацртала и обојила воденим бојама веома нежно, па би се цртеж на светлости пресијавао. Немирне казаљке на сату полако откуцавају да је подне и тиме ми говоре да је време да кренем како не бих закаснила на воз...

Улазећи у воз, седам на прво слободно место поред прозора. Кроз прозор су пролазиле шуме, планине, зеленило, реке и језера. Различите грађевине различитих боја и материјала. Старе куле које су страдале у раговима изгубиле су првобитни облик. Сlike су се низале једна на другу. Биле су прелепе. Осећала сам се као да сам у некој бајци. Полако прелазимо преко две најлепше и највеће реке - Саве и Дунава. Видим како се обе бистре плаве реке уливају једна у другу. Бели галебови лете изнад њих. Све је около река зелено и пуно птица. На самом ушћу Саве и Дунава налази се Велико ратно острво. Са овог острва су Турци 1521. године нападали Београдску тврђаву. Данас се на овом острву налазе викендице и баште заљубљеника у природу. Слика са Саве и Дунава полако се завршава почетком Калемегдана. Калемегдан је најлепши српски парк и тврђава. Одједном, чујем пуцњаву из топова. Вадим свој мач и почињем да се борим са Турцима. На коњу, галопирајући, спасавам свој народ. Трчећи долазим до цркве Ружице. Црква је изграђена од старог камена и различитих боја. Улазим у цркву кроз велика дрвена врата која су зашкријала. Са зидова су ме посматрале очи светаца, које су ме благословиле. У ваздуху се осећао мирис тамјана и присуство Бога. Са плафона је висио кристални лустер, а испод њега икона и крст. Знала сам да је ова црква другачија од других. На врху се налазио прозор и икона која ми је својим погледом говорила „Овде си сигурна“. Огромни крст понављао је да је ово наше најсигурније место. Излазим из цркве. Цео Калемегдан мирише на јоргован и лаванду. У позадини видим само Победника и молим се за себе и своју војску. Мрак је одавно пао. Цео воз је тих и мрачан. Људи спавају. Само ме пуно небо звезда и месечина обасјавају. Чујем сове како у хору певају неку своју успаванку. Месец ми својим погледом говори да одспavam. Остављам свој дневник и оловку. Лежем и покушавам да заспим. Овај пејзаж никада нећу заборавити, као ни ово путовање. Стара тврђава Калемегдана ме је вратила у прошлост као и прелепа црква Ружица.

Нађа Милошевић, 7/1

Моја учитељица

Другари! Чујте! Нек свако зна!
Учитељицу посебну имам ја!
Добро јутро ми каже прва у школи.
Зато свако дете њен мио осмех воли.

Кад уђу сви на час и заврши се треска,
она лепо замоли да отвори се свеска.
Кад упишемо датум и почне рад на часу,
ми чујемо радост у њеноме гласу.

Осмехује се тихо док учимо слова.
Њен час је увек авантура нова.
На одмор кад одем по кифлице слатке,
она увек остане да пише задатке.

Разговором решава све наше проблеме.
Зато се задаци ураде на време.
Зна се сада добро у целој нашој школи,
она баш много своје ђаке воли.

Због ње пишем песму и стихове ове.
Рећи ћу још само Олгица се зове.

Немања Маричић, 1/3

Гугутка на мојој тераси

Гугутка на мојој тераси
Неће никако да се скраси.
Снела је једно јаје
И ником га не даје.
За њу је то право благо
Тако скупоцено, тако драго.
Ником не да да га пипне,
Или ће да га јако штипне.

После седам дана,
Излегла се беба гугутка.
Мала је и без перја,
Још увек у љусци,
У мојој руци.

Прошло је годину дана,
Није више птица мала.
У малом гнезду она спава,
И најлепше снове сања.

Најталија Ракић, 2/2

МОЈ СВЕТ ЗОВЕ СЕ ЉУБАВ

Мој свет је пун љубави,
Али не само оне лепе,
Него и оне што срце на пола ти сече.

Таква је љубав некада најлепша ствар на свету,
А некада је гледаш као најгору клетву.

Кад је лепа, тада се осећаш моћно и јако,
Али када није, тада само седиш у мраку
и слушаш ударце казальке на сагу.

Зато, ако се једном будемо негде срели,
Ти ме загрли
Да ме срце још више заболи,
Да га казним што те и даље воли.

Али, ако ме волиш, само ме гледај у очи
И ја ћу знати да желиш у моју душу да крочиш.

Љубав је чудна,
Није ни лепа, али није ни ружна.

Када ти се поломи срце,у век ће бити неко
Да га врати на своје место.
И увек ће бити лепо када о некоме
размишљаш често.

Веруј свему што сам ти сад рекла.
И веруј само мени
Јер мој свет није само љубав,
Већ се и он зове тако.
Веруј мени
Јер наћи некога коме се свет зове љубав,
Није баш лако.

Марија Шћипић, 5/4

Библиотечка секција

И ове године ученицима 4/4 било је задовољство да буду чланови библиотечке секције и да се друже са књигама. У сарадњи са студентима Филолошког факултета и нашем драгом библиотекарком чланови секције припремили су презентацију својим другарима из одељења о значајним владарима наше земље. Било је занимљиво слушати о личностима из наше историје и како су некада људи били храбри и неустрашиви.

М. М.

Пројекат Црвеног крста

Пројекат Црвеног крста „Смањење ризика и последица од елементарних непогода и других опасности“, који је реализован кроз радионице од октобра у одељењима 3/1 и 3/2, успешно је завршен свечаном доделом плакета свим ученицима који су учествовали.

Такмичење на ком су заузели 3. место одржано је 28.4.2018. године на Топчидеру испред Милошевог конака. Поред ученика са општине Звездара, учествовали су и ученици са општина Раковица и Палилула.

Деца су имала прилику да примене усвојена знања кроз радионице и конкретне ситуације. Препуни утисака вратили су се са пехаром у рукама и богатији за једно ново искуство.

Д. М. и С. Н.

Д. М. и С. Н.

Црвени крст

Ученици четвртог разреда су ишли на већ традиционално општинско такмичење које сваке године организује „Црвени крст“. Сусрет је био у школи у Миријеву где смо упознали другаре из осталих школа са наше општине. Научили смо пуно о настанку Црвеног крста, његовом раду, али и значају. Било је лепо показати знање које смо стекли, али и надметати се са другарима. Медаља за учешће коју смо донели нашој школи нам пуно значи. Нисмо победили, али је важно што смо учествовали.

М. М.

Конкурс „Поэзии чарујући строки“

У Руском дому 21. марта 2018. Године одржао се Конкурс „Поэзии чарујући строки“. На овом конкурс су учествовали ђаци основних и средњих школа.

Нашу школу су представљали Кристина Марјановић, Лена Благојевић, Виолета Јовановић и Богдан Планиншек, ученици осмог разреда, Лена Стаменковић, ученица седмог разреда, Сара Шаранчић, Сара Бајровић и Петра Јоунис ученице шестог разреда и Маша Вајдић, ученица петог разреда.

Након одржаног такмичења почастили смо се у једној посластичарници и поделили утиске о нашем наступу. За све нас, и који смо били задовољни и за оне који нису били задовољни својим наступом, слаткиши су били награда за уложени труд и добар ветар у леђа. Знамо да имамо подршку како наших другара који су нас бодрили свим силама, тако и наставнице Драгане Бајчете која је била поносна на нас.

Виолета Јовановић, 8/2

Die Schweiz

Die Schweiz ist ein Binnenstaat in Mitteleuropa. Sie grenzt an Frankreich, Deutschland, Österreich, Italien und Liechtenstein.

Die Schweiz besteht aus

26 Kantonen. In der Schweiz leben 8.4 Millionen Einwohnern. Die Hauptstadt von Schweiz ist Bern. Das sind nur einige der interessanten Fakten über Schweiz: 1) Die Schweiz hat mehr als 1500 Seen. Deshalb werden 60 Prozent ihres Stroms durch Wasserkraft generiert. 2) Auf der ganzen Welt gibt es nur 2 quadratische Landesflaggen, die der Schweiz und die des Vatikans. 3) Die Schweizer essen mehr Schokolade als jede andere Nation der Welt, 11.3 kg pro Jahr. 4) Albert Einstein hat 1905 in Bern, Schweiz, seine spezielle Relativitätstheorie und die berühmte Formel $E=mc^2$ entwickelt. 5) Obwohl es seines kleines Land ist, gibt es in der Schweiz vier offizielle Sprachen: Deutsch, Französisch, Italienisch und Rätoromanisch. 6) Die Schweiz ist seit 1515. nicht im Krieg.

Швајцарска

Швајцарска је континентална земља у Средњој Европи. Граничи се са Француском, Немачком, Аустријом, Италијом и Лихтенштајном. Састоји се од 26 кантона. У Швајцарској живи 8.4 милиона становника. Главни град је Берн.

Ово су само неке од занимљивости о Швајцарској: 1) Швајцарска има више од 1500 језера. Због тога се 60% електричне енергије производи у хидроелектранама. 2) На целом свету постоје само две заставе у облику квадрата, застава Швајцарске и Ватикана. 3) Швајцарци поједу више чоколаде него било која држава на свету – 11.3 кг годишње. 4) Алберт Ајнштајн је 1905 у Берну, у Швајцарској, дошао до своје Теорије релативитета и до познате формуле $E=mc^2$.) Иако је Швајцарска мала држава, у њој постоје четири званична језика: немачки, француски, италијански и реторомански. 6) Швајцарска није ратовала од 1515. године.

Исигора Перовић, 8/1

Нисова олимпијада руског језика

Дана 27.05.2018. године одржана је шеста по реду Нисова олимпијада руског језика у Новом Саду.

Олимпијада се састоји из четири круга у којима учесници полажу тестове, а у последњем кругу конверзацију. Ученица осмог разреда Лена Благојевић се из наше школе једина пласирала на такмичење у Новом Саду. Добили смо захвалницу за учествовање на такмичењу јер нисмо успели да се пласирамо у наредни круг.

Осим такмичења, имали смо прилике да посетимо Нови Сад и да се уверимо у његову лепоту. Надамо се да ћемо следеће године имати више пријављених ученика и да ће утисци из Новог Сада бити још лепши.

Д. Б.

Модел: Сунчев систем

Потребан материјал: лоптице од стиропора, кутија, жица (жичани офингер или нека дебља жица), боје, жице у боји, жута лоптица, шљокице.

Припрема:

Узети плитку и равну белу кутију и обојити је да изгледа као васиона. Посути шљокице да изгледају као звезде, направити планете од куглица стиропора и сваки планету обојити. Сатурнов прстен направити од жице у боји. Тако направити и Месец а Сунце направити од жуте пластичне лоптице на коју треба залепити шљокице.

Залепити жице на обојену кутију. На жице поставити палнете, Месец и Сунце.

Олија Живановић, Јована Илић, Уна Мишковић, 5/4

Макета: унутрашња грађа Земље

Потребан материјал: стиропор, скалпел, лепак за стиропор или за дрво, боје (темпере и боје за декупаж), шестар и оловка.

Узети стиропор од 5 cm и шестаром нацртати жељену величину круга. У односу на тај круг нацртати још три иста круга. Скалпелом исећи кругове и залепити их један на други лепком за стиропор или лепком за дрво (не користити друге врсте лепка јер топе стиропор). Затим скалпелом обликовати стиропор док не добије облик земљине кугле. Када смо добили жељени облик, пажљиво одсећи четвртину да бисмо могли да обојимо унутрашњост Земље. Стиропор треба исећи и направити језгро. На површини кугле обојити океане и континенте. Када се боја осуши, направити постоље од комада стиропора и залепити куглу.

Макета: унутрашња грађа Земље

Куглу стиропора која је шупља у средини испрскати раствором лепка за дрво и воду у размери 1:1 (колико лепка, толико воде). Раствор нанети шириком четком на стиропор део по део и на још увек влажан раствор парче папирног убруса, део по део, па одмах преко убруса премазати раствором. Каширање је потребно ради чврстине макете.

Када се добро осуши, пробуши се рупа у коју се истисне пур-пена. Модел треба да се осуши. За тај процес потребна је једна ноћ. Док се пур пена суши она се шири и поприма облик лопте.

Када је потпуно суво, скалпелом или оштрим ножем се исече четвртина лопте. Унутрашњост лопте није потребно каширати јер пур пена има рупичасту текстуру, која је у овом случају погодна за представљање пресека Земље.

У центру лопте направити мало удубљење у које треба силиконом залепити новогодишњу златну куглу за јелку. Целу лопту споља премазати белим акрилним гитом, као и са унутрашње стране, само у тањем слоју.

Жицу пречника 3mm исећи на три дела и утиснути у стиропор у три тачке које формирају троугао. То је постоље будуће макете постављене тако да буде под углом. За лакше поређење користити глобус.

Осликавање је најкреативнији део. Оловком исцртати континенте, острва... Користити акрилне боје, јер су постојаније од темпера.

Када се заврши осликавање, додати по избору ситне шљокице (златне и црвене). Тако се у делу где је пресек Земље добија ефекат као да је унутрашњост заиста усијана.

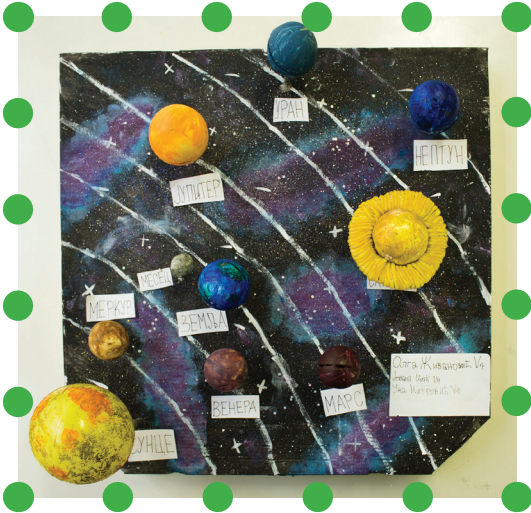
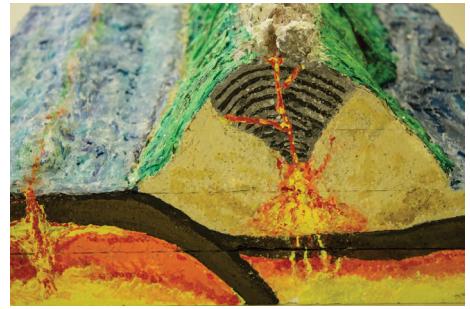
Макета: литосферне плоче

Потребан материјал: две табле стиропора, акрилни силикон, транспарентни силикон, лак спреј, темпере, тканина.

Таблу стиропора поделити на пола, па делове стиропора поставити један на други и залепити акрилним силиконом. Другу таблу поделити на више делова, залепити их акрилним силиконом и све

оставити да се осуши. Права табла служи као основа пројекта, а од друге обликовати планински венац и залепити га на основу.

Тканину залепити на овако припремљену подлогу са акрилним силиконом. При постављању тканине правити испупчења ради бољег приказа рељефа. Када се таканина осуши, обојити облике и водене површине рељефа нијансама зелене, браон и плаве боје. Када се обојена тканина осуши, преко плавог дела разлити транспарентни силикон да би се добио ефекат воде. На планинске венце залепити стиропор као имитацију снега. Обојити темперама контакт литосферних плоча које су основа пројекта, а на предњој страни нацртати вулкан и ерупцију и испрскасти лак спрејом.

Макета: ледничка ерозија

Таблу стиропора дебљине 10 cm исећи на димензије 50x70 cm. У првој трећини табле одредити место за планине. Планине се обликују тако што се на предвиђено место истисне једна туба пур-пене и обликују планине. Обликоване планине оставити преко ноћи да се добро осуше.

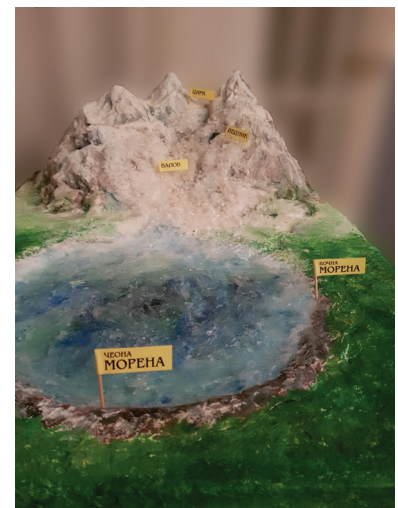
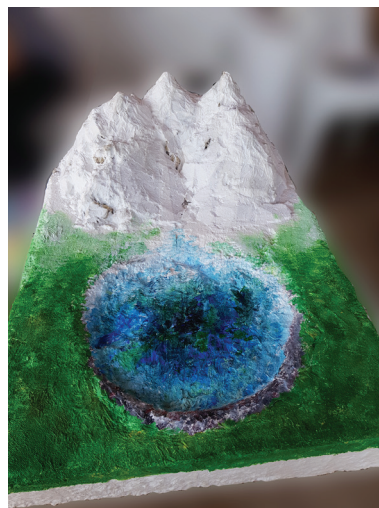
Када се пур-пена осуши, како би се постигао нагиб будућих планина, потребно је исећи делове пур пене под оштрим углом у односу на подлогу. Оштри врхови планина праве се од новина које се умоче у лепак за дрво, затим се поставе на врхове пур-пене и обликују у жељени облик. Оставити да се осуши преко ноћи. Простор испред планина који ће бити место за језеро издубити до 2 cm.

Све добијене делове макете испрскасти раствором лепка за дрво и воду у размери 1:1 (колико лепка, толико воде). Раствор нанети широком четком на стиропор део по део и на још увек влажан раствор лепити парчиће папирног убруса, па одмах преко убруса премазати раствором. Каширање је потребно ради чврстине макете.

Осликати језеро акрилним бојама. Када се боја осуши, у удубљење језера истиснути безбојни силикон, да се добије ефекат воде. Осликати остале делове макете.

Снег се може имитирати разним матреијалима: ватом, вателином, за овај модел је употребљена пиљевина од белог клирита (плексиглас), која је залепљена силиконом.

На крају по планинама треба додати ситне ледено-плаве шљокице, а на местима где је снег, крупније и ситније бисерне украсе. Све то дочарава искричавост леда и снега. На папиру у боји написати све што је потребно за обележавње делова макете које треба исећи и залепити на дрвену чачкалицу и заботи на место које треба означити.

Фестивал науке

Фестивал науке је интернационална и озбиљна манифестација која служи промовисању знања и науке, без обзира на године и образовање. У нашој школи Фестивал науке одржава се већ годинама. Прилагођен је деци узраста од 7 до 15 година. Пружа могућност ученицима да се осете као одрасли људи који преносе знање на млађе генерације.

Сви ми који смо припремали пројекте били смо сложни као једно велико одељење. Свако је презентовао своју идеју на јединствен начин. Али, то не бисмо могли постићи без наставнице географије Јелене Поповић, која је имала времена да саслуша сваког од нас и да у нама пробуди љубав према географији. Тај предмет не описује само планине и реке. Географија је

физичко-друштвена наука, што значи да описује и становништво, културу, типове насеља, вероисповести...

Овај Фестивал науке је за мене био другачији од претходних, не само због било чије макете или било чијег знања, већ ми се чини да смо се сви заједно трудили да и деца најмлађих разреда учествују и нешто науче. Добро смо се осећали када смо угледали њихова насмејана лица у публици. Постављали смо деци питања из њиховог свакодневног живота и окружења. На пример: Како они мисле да би могли играти фудбал лебдећи у ваздуху? Зашто баке и деке на северу Србије имају тако укусно воће и поврће? На ком континенту живимо? А на којој планети живимо?

Ученици су, на зависно од тога какве оцене имају, све изненадили својим изванредним пројектима. И сви могу да се сложе да је овај Фестивал науке био догађај за памћење.

Лука Тојаловић, 5/2

Рецепт за успешан пројекат „Рељеф Европе 3д макета“

Састојци: три добра пријатеља (у мом случају Ања Милетић, Урош Танасковић и моја маленкост Лука Топаловић), један сунчан дан, нешто акрилне боје, тврд картон, 1 кг соли, 1 кг брашна, 5 грама лимунтуса, мапа Европе, вода, сокови и слаткиши по потреби.

Припрема:

Прво смо помешали килограм брашна, килограм соли и 5 грама лимунтуса са водом. Добро смо измешали и задржали и руке и кухињски сто. Потребно је уклонити остатке смесе са гардеробе, намештаја, подова и зидова. На картону смо онда почели да маркерима скицирамо границе копна и воде. Затим смо попунили копно танким слојем смесе. Направили смо висински размер да 1000 метара у природи буде 1 центиметар на макети.

Када смо сав рељеф обликовали, прешли смо на тежи део - бојење. Имали смо браон, плаву, белу, црну и зелену боју. Мешали смо боје због нових нијанси рељефа. Када смо све планине, низије, реке и мора обојили, оставили смо око два сата да се суши.

Савет:

Трудите се да одржете атмосферу позитивном, јер време брже пролази када се забављаш. На самом крају израде пројекта написали смо називе мора. Онда смо размењивали мишљења и сви се сложили да смо направили одличан пројекат и лепо се забавили.

Лука Тојаловић, 5/2

ЗАДУЖБИНЕ НЕМАЊИЋА (2. део)

Стефан Урош II Милутин Немањић (око 1253-Неродимље, 29. октобар 1321) је био краљ Србије (1282-1321) и један од најмоћнијих српских владара у средњем веку. Подигао је манастир Грачаницу и цркву Богородице Љевишке.

Манастир Грачаницу је саградио краљ Милутин 1321. године и посветио је Успењу Пресвете Богородице. Манастир Грачаница је један од најзначајнијих споменика старе српске културе. Црква је од тесаног камена положеног у редове двојних и тројних редова опека и има пет кубета и три апсиде. Изведена је у естетском и грађевинско-архитектонском савршенству складних пропорција. У цркви се налазе фреске које приказују родослов династије Немањића, копија из манастира Дечана, лик краљице Симониде, жене краља Милутина. Краљ Милутин и његова супруга краљица Симонида, византијска принцеза, приказани су у централном луку као владари којима сам Господ даје власт преко анђела који на њихове главе спуштају круне.

Црква Богородица Љевишка је древна српска православна црква у Призрену. Црква је подигнута у периоду 1306-1307 године на остацима старијег катедралног храма из 13. века, који је такође заснован на месту још старије, ранохришћанске цркве. Црква је вековима била саборни, односно катедрални храм призренских епископа и митрополита Српске православне цркве. Према архитектонској структури, стара црква је била тробродна базилика. Имала је три апсиде на истоку и припрату на западу, испред које се налазио трем.

Стефан Урош III Немањић (око 1276. или око 1284-11. новембар 1331), познатији као **Стефан Дечански**, био је краљ Србије из породице Немањића, син краља Милутина и отац Душана Силног. Наставио је ширење Србије на рачун Византије и створио од Србије најмоћнију силу на Балканском полуострву. Подигао је манастир Високи Дечани.

Манастир Високи Дечани је српски средњовековни манастир - задужбина краља Стефана Дечанског и цара Душана. Градња је завршена 1335. године, а фреске су завршене око 1350. године. Манастир је посвећен Христу Пантократору и Вазнесењу Господњем - Спасовдану. Манастирска црква представља петобродну грађевину и припада рашком стилу. Манастир се налази у једној удолини поред речнице Дечанске Бистрице југозападно од Пећи, испод планинског масива Проклетије. Мошти Светог краља Стефана Дечанског и Свете Јелене Дечанске почивају у Манастиру.

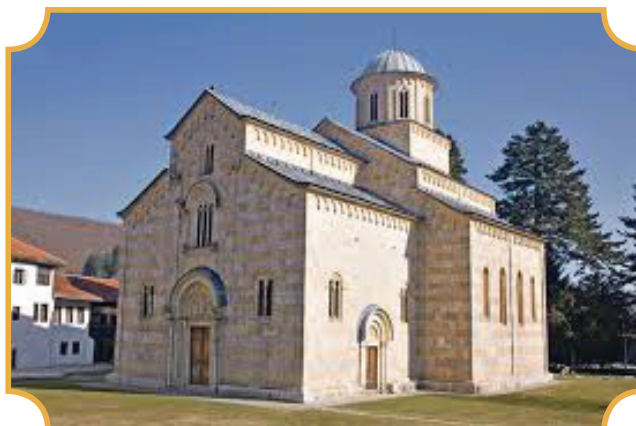
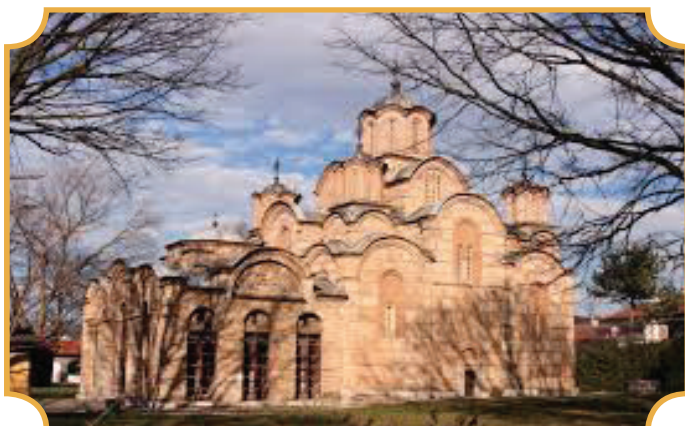
Стефан Урош IV Душан Немањић (1308/1309 или 1311/1312-20. децембар 1355), познат и као **Стефан Душан** или **Душан Силни**, био је српски средњовековни краљ (1331-1345) и први цар српске државе (1346-1355). Син је краља Стефана Уроша III Дечанског и отац цара Стефана Уроша V Нејаког, последњег владара из династије Немањића. Душан је био међу најмоћнијим владарима ондашње Европе и најмоћнији владар српског средњег века. По освајању великих византијских територија Стефан Душан се 1345. прогласио за цара Срба и Ромеја, а српску цркву је са ранга архиепископије уздигао на ранг патријаршије да би га први српски патријарх Јоаникије 1346. крунисао. Познат је и по доношењу Душановог законика, најзначајнијег српског средњовековног правног акта. Подигао је манастир Светих Архангела.

Манастир Светих Архангела је задужбина српског цара Душана Силног. Грађен је у периоду од 1343. до 1352. године на месту старије цркве у склопу тврђаве Вишеград као гробна црква цара Душана. Сматра се да је представљао врхунац српског сакралног градитељства који је пресудно утицао на настанак и развој моравског стила. Унутар комплекса налазе се две цркве, посвећене Светим Архангелима (која је била Душанова гробна црква) и Светом Николи, које су грађене у рашком стилу. Манастир је након доласка Османлија 1455. године опљачкан и зарушен, да би 1615. године био до темеља порушен, а његов материјал искоришћен је за градњу Синан-пашине џамије у Призрену.

Стефан Урош V Немањић (1336/1337-4. децембар 1371), познатији као **Урош Нејаки**, син је и наследник цара Душана, а владао је од децембра 1355. до децембра 1371. Он је последњи владар лозе Немањића. У његово време слаби централна власт и обласни господари се осамостаљују. После смрти цара Уроша V српска држава Немањића престаје да постоји. Његова задужбина је манастир Матејча.

Манастир Пресвете Богородице Матејча се налази на обронцима Скопске Црне Горе. Подигнут је још у 11. веку о чему сведоче натписи на грчком језику из времена Исака Комнина (1057-1059), док се у изворима први пут помиње у хрисовуљи краља Милутина из 1300. године. Средином 14. века је цар Душан започео, а његов син Урош и супруга Јелена су завршили обнову манастира око 1357. године, после чега је он постао задужбина цара Уроша. Са манастирске цркве је у XVIII веку скинут оловни кров који је искоришћен за покривање Ески џамије у Куманову, чиме је убрзан процес његовог пропадања.

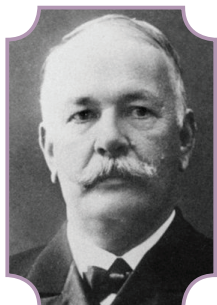
Софија Рајић, 8/1

Симо Матавуљ

Симо Матавуљ рођен је 12. септембра 1852, а преминуо је 20. фебруара 1908. године. Био је један од петоро деце трговца Стевана Матавуља и Симеуне Матавуљ. Завршио је основну школу на италијанском и српском језику, као и нижу гимназију. У Црној Гори је био наставник гимназије, надзорник школа, уредник службених новина и наставник кнежеве деце. Матавуљ је српски писац из Далмације који припада епохи реализма.

Писањем је почео да се бави у зрелијим годинама. Писао је историјске приче, приповетке, новеле и романи. Написао је око 70 приповедака и новела које су биле објављене у засебним збиркама: „Из београдског живота” и „С мора и планине”. Такође, писао је путописе и књижевне чланке. Најзначајније дело из те области је врста аутобиографије „Биљешке једног писца” које говоре како о његовом животу, тако и о животу његових савременика. Написао је и два романа: „Ускок” и „Бакоња фра Брне”.

У роману „Ускок” слика патријархалност и витештво црногорског народа, док у роману „Бакоња фра Брне” описује приморске сељаке и фрањевце једног католичког манастира. „Бакоња фра Брне” је његово најбоље дело, а уједно и један од најбољих романа српске књижевности. Његова најпознатија приповетка је „Пилипенда” у којој се приказује унијаћење Срба у Далмацији. Његови јунаци у свим делима су лукави, спретни, поносни, живе животом у којем има весеља и радости, љубави и мржње.

Симо Матавуљ обогатио је српску књижевност делима изузетне књижевне вредности.

Нађа Милошевић, 7/1

Петар Кочић (1877-1916)

„Буди радан и врједан члан отаџбине, једном ријечју, буди оно што треба да будеш: частан човјек. Отаџбина је веза која нас спаја са људима нашега рода и језика, било да припадају прошлости или будућности, било да живе у садашњости. Отаџбина је њива на којој се непрестано сије и жање: ми жањемо што су сијали наши преци, а сијемо да имају шта жети наши потомци”.

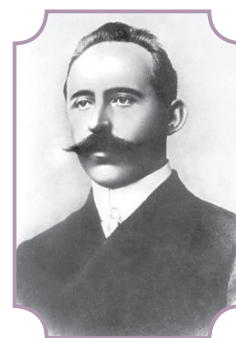
Петар Кочић био је српски писац, песник и политичар. Основну школу учио је у манастиру Гомионици, где му је отац био игуман. Гимназију је уписао у Сарајеву, али је у трећем разреду школовање наставио у Београду. Славистику је студирао на Филозофском факултету у Бечу. У Србију се вратио 1904. г., а онда је извесно време радио као наставник српског језика и књижевности у Скопљу.

Кочић се одушевљавао једноставношћу српског народног језика и народним животом. Он је постао песник крајишких пејзажа и живота, сликар модрих планина и тамних старих шума. Природа је оставила јак утисак на њега и моћан мотив природе јавља се у његовим делима.

Прво значајније Кочићево дело објављено је 1898. године под називом „Пјесме”. Петар Кочић је написао три збирке приповедака под насловом „С планине и испод планине”. Године 1910. објављена је у Загреду још једна његова збирка приповедака названа „Јауци са Змијања”. Наслов збирке односи се на Змијање (област Босанске крајине), место Кочићевог рођења. Та збирка приповедака је веома битна за културу и историју Босне и Хрцеговине и то је четврта збирка приповедака коју је Кочић написао. По њој је снимљен и истоимени филм 1974. године. Петар Кочић је написао и две сатире које су уједно и његова најпознатија дела: „Јазавац пред судом” и „Суданија”. По драмском делу „Јазавац пред судом” такође је снимљен филм, према Кочићевом сценарију. Његове најпознатије приповетке су: „Кроз мећаву”, „Кроз маглу”, „Мрачајски прото”, „Мргуда”, „Вуков гај”, „Јаблан”...

По Петру Кочићу назване су и две награде: „Кочићево перо” и „Кочићева књига” које додељује Задужбина Петар Кочић Бањалука – Београд. У Републици Српској сваке године у августу одржава се културна манифестација „Кочићев збор”.

Јелена Максимовић, 7/2

Борисав Бора Станковић

Борисав Бора Станковић (1876–1927) био је приповедач, романијер, драмски писац и један од најзначајних прозних писаца српске модерне. Рођен је у Врању и врло рано је остао без родитеља, па га је одгајала мајка његовог оца, баба Злата. Завршио је Правни факултет у Београду. Радио је као порезник, контролор државне трошарине у Бајло-нијевој пивари и чиновник у Министарству просвете. Учествовао је у Првом светском рату. Преживео је патње и страдања током повлачења српске војске 1915. године, као и заробљеништво.

Његово целокупно књижевно дело је везано за Врање, иако је у Врање ретко долазио. У својим делима дао је слику родног града на прекретници између турског и модерног доба. Увео је врањски говор у књижевност, због чега је био стално критикован од стране савременика. Објавио је три књиге приповедака: „Из старог јеванђеља” (1899), „Стари дани” (1902), „Божји људи” (1902), драму „Коштана” (1902) и романи „Нечиста крв” (1910) и „Газда Младен” (1927). Најпознатији је по томе што је увео јединствен дух Врања у српску књижевност. Роман „Нечиста крв” сматра се првим модерним романом српске књижевности. Дела Боре Станковића и данас остављају снажан утисак на све генерације.

Сара Мијаишиновић, 8/3

Посете позоришту

Ученици трећег разреда су у школској 2017/2018. години са својим учитељицама три пута посетили позориште „Бошко Буха“ и гледали представе: „У страху су велике очи“, „Питама се, питама колико сам битан“, и „Чаробњак из Оза“.

Ми смо уживали гледајући ове представе и позивамо и вас у необичан свет прича и бајки. Упознајте главне јунаке ових прича па сами просудите колико на вас и ваше другаре личе!

С. Н.

Препоручујемо – прочитајте „Матилду“

Свако од нас има неку омиљену књигу коју је прочитао још у детињству. Читали бисмо је неколико пута и сваки пут уживали или је доживљавали на другачији начин.

Моја омиљена књига је „Матилда“, коју је написао Роналд Дал. На први поглед дечија књига, али у себи садржи дубоку поруку. Читала сам је из године у годину и све сам дубље улазила у причу. Почела сам да гледам књигу из другог угла. Мала Матилда никада није чула ниједну лепу реч од својих родитеља. Они су, у ствари, били уображени и необразовани. Зато нису приметили да је њихова ћерка геније. Пошто је тако паметна, Матилда ће надмудрити и њих и страшну управницу школе госпођу Батинић. Натприродну моћ коју поседује искористиће да истера правду и помогне дивној учитељици Меддић. Ово није обична прича, већ нам писац показује какви су људи заиста. Многе метафоре дочарале су и илустровале дешавања у овој књизи.

„Није лако бити мали, али није довољно ни само бити велики“. Битно је оно што имамо у души и каква ћемо особа постати.

Мина Недељковић, 8/3

Препоручујемо – погледајте филм „Лед“

Ученици осмог разреда су 9. марта 2018. године са наставницом географије Јеленом Поповић присуствовали приказивању филма „Лед“ у биоскопу Пароброд на Дорћолу. Пароброд је установа која организује не само филмске пројекције, већ и представе, изложбе, радионице, фестивале... Специфичан је по свом ходнику чијој чари доприносе велике изрезане картонске слике на којима су наши најпознатији глумци. На крају ходника се налази најпознатија сала „Драган Гага Николић“. У тој сали се приказују новији филмови, али су још чешће пројекције старих српских филмова који се углавном приказују у част и сећање на неког глумца. Када се обележава годишњица смрти неког глумца, целе недеље се приказују филмови у којима је глумио.

Ми смо овом приликом гледали руски филм „Лед“. Имали смо ту част да овај филм одгледамо са једном од најцењенијих глумица са наших простора Миленом Дравић. Такође, пре почетка филма поздравио нас је наш познати глумац Милош Биковић, који игра једну од улога у том филму. Желео је да нас упуту у радњу филма и начин сњимања и да искаже част што смо дошли да гледамо другу пројекцију тог филма у Србији.

Филм говори о клизачици Нађи. Још од раног детињства, Нађа је замишљала како излази на лед уз овације публике и изводи свој најлепши уметнички плес. Због своје истрајности, она постаје позната клизачица. На корак до највећег успеха у каријери доживљава озбиљну повреду и завршава у инвалидским колицима. Вративши се у родни град, поново проналази своје снове, захваљујући свом сибирском темпераменту и неочекиваној љубави према хокејашу Сашу.

Филм изазива разне емоције и потпуно је непредвидив и запањујућ. Као што је и сам Милош Биковић рекао: „Након овог филма сигуран сам да нећете изаћи равнодушни, или празног срца“.

Бојана Ерцеј, 8/1

Клизање

Нина Милошевић, ученица 2/1 се бави уметничким клизањем од 2013.године. Члан је Клизачког клуба „Младост“ који је најстарији клуб у Србији. Од прошле године је у такмичарској постави. Категорија у којој се такмичи је кадеткиње Ц.

Наступала је на бројним домаћим такмичењима као што су првенство Србије, првенство Војводине, Трофеј Београда, Мелодије на леду... Поред домаћих учествовала је и на међународним такмичењима у Словенији, Македонији, Босни и Херцеговини. Највећи успех ове сезоне био је освојено 3. место на међународном такмичењу у Скопљу.

Нина је одличан ученик, креативна је, маштовита и недавно је са групом ученика освојила 2. место на такмичењу Мала олимпијада.

И. Т.

Бицикле за најбоље осмаке

У петак 16.03.2018. године председник Општине Звездара Милош Игњатовић уручио је бицикле најбољим ученицима основних школа. Бицикле, које је обезбедио Бициклички савез Србије, добила су по два најбоља ученика из свих 14 основних школа на Звездари. На овај начин се, поред афирмисања најбољих ученика, њихових знања и умења, промовише и здрав стил живота. Награђени су и наши ученици Софија Рајић, 8/1 и Константин Јанковић 8/3.

Софија Рајић, 8/1

Првенство општине Звездара - Мале олимпијске игре 2017/2018.

За ученике првог разреда су организоване „Мале олимпијске игре“. Све школе које су се пријавиле са општине Звездара су учествовале у такмичењу. Такмичење је одржано у ОШ „Бирило и Методије“ 09.05.2018. године.

Учествовало је 12 ученика првог разреда. У физкултурној сали био је постављен полигон који су такмичари морали да савладају. Мерила се брзина, прецизност и спретност.

Играјући се и дружећи се, деца су се такмичила и освојила треће место.

М. М.

Ника Брајовић – краљица атлетике

За атлету кажу да је краљица спортова. У школи „Иван Горан Ковачић“ имамо нашу краљицу атлетике, а то је Ника Брајовић. Атлету тренира у Омладинском атлетском клубу Београд са пуно успеха.

За школу је ове године остварила изузетне резултате. На општинском такмичењу је освојила прво место у скоку у даљ, са скоком од 4 метра и 80 центиметара. Тај резултат је био најбољи резултат и за следећи узраст девојчица седмог и осмог разреда. На градском такмичењу је освојила друго место које јој је омогућило пласман на међуокружно првенство. Међуокружно првенство се одржало у Новом Саду на стадиону „Карађорђе“ где је наша Ника освојила треће место и за пар центиметара остала без пласмана за државно првенство.

Овогодишњи резултати Нике Брајовић су нас пуно обрадовали и дали наду да следеће године можемо да очекујемо и прво место на државном такмичењу.

С. Б.

НБА Јуниор Србија 2018.

Наша школа била је ове године повратник у такмичење НБА Јуниор Србија које се организује по трећи пут. На драфту смо добили да представљамо франшизу Денвер Нагитс у дивизији Северозапад.

На крају лигашког дела смо имали скор од шест победа и два пораза и заузели смо друго место иза ОШ „Веселин Маслеша – Јута Џез“. То нам је донело пролаз у четвртфинале плеј-офа и за противника ОШ „Коста Трифковић – Сакраменто кингс“ из Новог Сада која је прошле године освојила друго место на такмичењу. Утакмица је била са пуно преокрета, али смо на крају победили тако што смо постигли кош у последњој секунди утакмице. У полуфиналу нас је сачекала ОШ „Жарко Зрењанин – Лос Анђелес Клиперс“. Полуфинална утакмица је била доста тешка јер је противник био одличан, па смо после велике борбе изгубили, а та екипа је на крају и освојила лигу.

Морамо да истакнемо све дечаке и девојчице који су учествовали јер су доста тренирали и трудили се да достојно представљају школу, а то су: Вера Симовић (капитен), Марко Нешић, Марко Тошковић, Петар Илић, Мина Благојевић, Елена Николић, Анастасија Антић, Мила Петровић, Давор Вучетић, Ђорђе Јовановић, Јован Симић, Реља Ђорђевић, Матеја Минић, Јанко Зарић, Виктор Шкркић, Вања Митрић, Вељко Станојевић и Тодор Вукомановић. Посебно истичемо Веру Симовић која је у такмичењу у кошаркашким вештинама освојила друго место и за клубске другарице.

С. Б.

Млади хокејаша

Они су брзи, спретни, весели, прави спортисти.

Ученици 1/3 одељења Огњен Јанчић и Милован Беговић играчи су ХК „Партизан“. Хокеј тренирају већ четири године. Играли су турнире у Србији, Хрватској, Словенији, Сарајеву. Ове сезоне освојили су пуно медаља и пехара.

Воле хокеј јер је диван, брз и занимљив спорт. Надају се да ће једног дана носити дрес Србије. Желимо им још пуно успеха.

О. В.

Мачевање

Мачевање представља назив за спортску борбу двоје такмичара наоружаних хладним оружјем за борбу прса у прса. Од давнина се практиковало као део војне обуке и сматра се да се прво развило у Шпанији, а касније и у Италији и Француској. Као спорт се именује у XIX веку, од 1896. се појављује на летњим Олимпијским играма, као и на свакој следећој до данас.

У мачевању постоје три оружја: флорет, мач и сабља. У флорету мета је само торзо и поени се освајају само са врхом оружја. Мач је сличан флорету, али је цело тело важећа површина. За разлику од флорета и мача, у сабљи се поен постиже ударцем уместо убодом. Горњи део тела, заједно са рукама и главом је важећа површина.

Комплетна опрема се састоји од јакне, пластрона, рукавице, панталона, чарапа које покривају колена, патика, маске, пластичног заштитника за груди (који носе женски мачеваоци) и електричне јакне, која се заједно са оружјем повезује на апарат који региструје ударе и освојене поене. Електрична јакна носи назив ламе.

Мачевање развија ментално и физички јер захтева тактичко и брзо размишљање, кондицију и окретност. Утиче и на држање и на став. Заправо, првобитни француски балет настао је од мачевања.

Као сабљаш, препоручујем другима да се опробају у мачевању јер је врло занимљив, забаван, користан и несвакидашњи спорт.

Лена Мишировић, 8-1

Тодор Вукомановић – млада нада нашег тениса

Ученик петог разреда наше школе Тодор Вукомановић бележи сјајне резултате на домаћим, али и на иностраним турнирима. С разлогом у њему видимо дечака пред којим би могла да буде велика тениска каријера.

Тодор је освојио ОП Ниша до 12 година у ТК Медиана, турнир треће категорије, што му је до тада био највећи успех. У септембру 2016. године освојио је и треће место на Купу Србије до 10 година у ТК Спартак у Суботици. Освојио је и више титула на турнирима зеленог нивоа, а неколико пута био је и финалиста. Прошлог месеца Тодор је учествовао и на међународном турниру у Француској.

Кораци: Тодоре, када си почео да тренираш тенис и шта те је мотивисало да се определиш баш за тај спорт?

Тодор: Са шест година сам узео рекет у руке и чврсто решио да ћу кад-тад победити кума. Та идеја ме је највише мотивисала да упорно веждам.

Представи свој клуб, тренера и особу са којом највише волиш да спарингујеш?

Тренирам у „Црвеној звезди“ и у нашем клубу има доста добрих играча. Тренинге ми држе два тренера. Марко Рељић је мој главни тренер, а Дамјан ми је кондициони. Највише волим да спарингујем са Пап Андрејом.

Ко је твој идол и ко те највише подстиче да остварујеш добре резултате?

Прагим мечеве Роџера Федерера и нетремице „скидам“ сваки његов потез. Тренер ме добро познаје и зна како да ме подстакне и охрабри у сваком тренутку.

Које досадашње резултате би издвојио као најзначајније?

Као најзначајније резултате бих издвојио освојени турнир Куп Србије „Мишин меморијал“, а такође и сјајне резултате на турниру Црвене звезде.

Колико дневно времена проводиш на тренинзима, а колико ти остаје за дружење и учење?

Тренирам сваког дана у недељи по осам сати док за дружење и учење имам врло мало времена.

Да ли планираш да се у будућности професионално бавиш тенисом?

Наставићу да се бавим тенисом зато што ми је тај спорт ушао у крв.

Јана Живковић, 5/3

Џудо

Након великих успеха које је за школу у џудоу остваривао бивши ђак Зоран Миленовић, традицију настављају браћа Поповић. Ове године су постигли запажене резултате на градском такмичењу које је одржано у Спортском центру „Шумице“. Лука и Вук су остварили веома добар резултат, а посебно се истакао Стефан Поповић, ученик четвртог разреда. Стефан Поповић освојио је прво место на градском такмичењу и тако се пласирао на државно првенство, које је организовано у Кикинди. И на државном првенству наш Стефан освојио је прво место и тако постао првак државе у џудоу.

С. Б.

ЈЕЗИЧКЕ НЕДОУМИЦЕ

авион **астма** биологија је био **ја бих** ми бисмо ви бисте
виолина **гледалац** дељење довиђења **дијалог** **екскурзија** на журки
зависан (зависи од неког) завистан (завидљив) **запаљење** извинити се **инјекција**
једанпут каиш киоск **лабораторија** **литераран, -рни** мајица милион
Миличин не знам не могу **не смем** не треба ни са ким **ни од кога**
ни о коме **нажалост** наздравље одељење **оријентација** парадајз
председник **претпоставка** преда мном радио рајсфершлус **регион**
са мном све време стадион **студио** строжи **трамвај** у реду у ствари
фиока четири **четиристо** **шампион** шаргарепа **шездесет** шестсто

Свим ученицима,
наставничком
колективу,
осталим
запосленима
у школи,
пријатељима
и сарадницима
желимо леп и пријатан
распуст!

ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

фотографије цртежа:
Душан Симовић

илустрације:
радови ученика

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић“
Београд, Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs
e-mail: skolaigk@beotel.rs

лист излази два пута
годишње
штампа Планета принт

Директор:
Миомир Драгаш

Уреднице:
Снежана Костић Хавари
Наташа Станојковић

Наставничка редакција:
Мирјана Марковић

Наставници сарадници:

Јелена Поповић
Синиша Борковић
Оливера Цветковић
Наташа Ников
Светлана Коркановић
Олгица Вукадиновић
Свјетлана Ненадић
Зоран Чучковић
и сви наставници
који су ангажовали
своје ученике
или лично пратили
школски живот

**Ученичка
редакција:**
Чланови
новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени